

MINISTARSTVO MORA, PROMETA I INFRASTRUKTURE

**ZAKON
O POMORSKOM DOBRU I MORSKIM LUKAMA**

16. studeni 2009.

**NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O POMORSKOM DOBRU I
MORSKIM LUKAMA S NACRTOM
KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA**

I USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona sadržana je u članku 2. stavak 4. i članku 52. Ustava Republike Hrvatske.

**II OCJENA STANJA, OSNOVNA PITANJA KOJA SE
UREĐUJU ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE PROISTEĆI
DONOŠENJEM ZAKONA**

II a Ocjena stanja

U šestogodišnjoj primjeni Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama uočene su određene nejasnoće glede nekih pitanja vezanih za materiju navedenog Zakona.

Iako je prije tri godine Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama izmijenjen, te su neka pitanja preciznije definirana, ostalo je i dalje određenih nejasnoća, a ujedno se javila potreba da se neka pitanja drugačije urede.

Nakon analize postojećeg Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama utvrđeno je da je potrebno veliki broj pitanja drugačije regulirati, te se umjesto izmjena i dopuna postojećeg Zakona odlučilo izraditi novi Zakon, kako ne bi došlo do pravne nesigurnosti i nejasnoća u primjeni.

Donošenjem Zakona o koncesijama (NN 125/08), kao krovnog Zakona iz područja koncesija, javila se potreba usklađenja Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama s istim.

Potreba usklađenja odredaba Zakona o prekršajima na pomorskom dobru s Prekršajnim zakonom (NN 107/07).

II b Osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom

- Izmijenjen način određivanja granice pomorskog dobra;

- Uvodi se nadležnost Državne geodetske uprave za određivanje granica pomorskog dobra;
- Propisana dubina kopnenog prostora koji se smatra pomorskim dobrom određenim po samom zakonu, te se isto utvrđuje Rješenjem kao deklaratornim aktom, dok se Rješenje o utvrđivanju granice pomorskog dobra kao konstitutivni akt donosi samo u slučaju naknadnog proširenja ili suženja granice;
- Izmjena nadležnosti i postupka za davanje koncesije na pomorskom dobru radi usklađenja istih sa Zakonom o koncesijama ali i radi provođenja decentralizacije upravljanja pomorskim dobrom
- Podjela koncesija na pomorskom dobru usklađena sa Zakonom o koncesijama, te propisane: koncesija za gospodarsko korištenje općeg dobra, koncesija za javne usluge i koncesija za javne radove;
- Uvodi se dužnost davatelja koncesije na provođenje pripremnih radnji za davanje koncesije sukladno postupcima i radnjama određene Zakonom o koncesijama;
- Ukida se mogućnost produljenja koncesije na pomorskom dobru;
- Ukidanje koncesijskih odobrenja, te uvođenje dozvole za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru;
- Uvodi se institut odobrenja za korištenje i/ili gradnju i /ili polaganje objekta infrastrukture;
- Uvodi se naknada (fiksna i promjenjiva) za prihvrat i zbrinjavanje otpada koju su dužni plaćati svi plovni objekti koji uplovljavaju u luke otvorenim za javni promet i luke posebne namjene.

Pomorsko dobro kao iznimno vrijedan resurs zaslužuje i obvezuje nas da ga donošenjem ovog Zakona s jedne strane «sačuvamo» za budućnost, a da ga s druge strane sustavnim mjerama i pojednostavljenjem postupka koncesioniranja stavimo u gospodarsku upotrebu.

II c) Posljedice koje će proizaći donošenjem Zakona

Donošenjem novoga Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama omogućio bi se brži i uspješniji gospodarski razvitak Republike

Hrvatske kao pomorske zemlje, omogućilo bi se olakšano ulaganje u lučku suprastrukturu i to posebice stranih ulagača.

Odgovarajuća sustavna i precizna pravna regulativa koja prati suvremena općeprihvaćena europska i svjetska dostignuća nužan je preduvjet toga razvitka.

III. POTREBNA SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama biti će potrebno osigurati sredstva iz Državnog proračuna Republike Hrvatske radi pripremanja budućih natječaja za koncesije sukladno novo utvrđenom postupku koji zahtjeva sredstva u cilju izrade natječajne dokumentacije.

IV. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O POMORSKOM DOBRU I MORSKIM LUKAMA

Tekst nacrtu prijedloga Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama dan je u obliku nacrtu konačnog prijedloga Zakona, s obrazloženjem.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje pravni status pomorskog dobra, utvrđivanje njegovih granica, upravljanje i zaštita pomorskog dobra, upis pomorskog dobra, uporaba i korištenje, pravna zaštita, razvrstaj morskih luka, lučko područje, osnivanje lučkih uprava, lučke djelatnosti i njihovo obavljanje, gradnja i korištenje lučke nadgradnje i podgradnje, te bitna pitanja o redu u morskim lukama.

Na zaštitu morske obale i mora od onečišćenja, osim onečišćenja s plovnih i plutajućih objekata, primjenjuju se propisi o vodama i propisi o zaštiti okoliša.

Članak 2.

Ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju sljedeća značenja:

1. luka označava morsku luku, tj. morski i s morem neposredno povezani kopneni prostor s izgrađenim i neizgrađenim obalama, lukobranima, uređajima, postrojenjima i drugim objektima namijenjenim za pristajanje, sidrenje i zaštitu brodova, jahti i brodica, ukrcaj i iskrcaj putnika i robe, uskladištenje i drugo manipuliranje robom, proizvodnju, oplemenjivanje i doradu robe te ostale gospodarske djelatnosti koje su s tim djelatnostima u međusobnoj ekonomskoj, prometnoj ili tehnološkoj svezi,
2. luka otvorena za javni promet jest morska luka koju, pod jednakim uvjetima, može upotrebljavati svaka fizička i pravna osoba sukladno njenoj namjeni i u granicama raspoloživih kapaciteta,
3. luka posebne namjene jest morska luka koja je u posebnoj upotrebi pravnih ili fizičkih osoba (luka nautičkog turizma, industrijska luka, brodogradilišna luka, ribarska luka i dr.) ili državnog tijela (vojna luka),
4. lučko područje luke jest područje morske luke, koje obuhvaća jedan ili više morskih i kopnenih prostora (lučki bazen), koje se koristi za

obavljanje lučkih djelatnosti, a kojim upravlja lučka uprava, odnosno koncesionar,

5. koncesija je ugovorom uređeni pravni odnos na temelju kojeg se dio pomorskog dobra djelomično ili potpuno isključuje iz opće upotrebe, i daje na posebnu upotrebu u skladu s Zakonom o koncesijama i ovim Zakonom,

6. lučka podgradnja (infrastruktura) jesu, operativne obale i druge lučke zemljišne površine, lukobrani i drugi objekti infrastrukture (npr. lučke cestovne i željezničke prometnice, vodovodna, kanalizacijska, energetska, telefonska mreža, objekti za sigurnost plovidbe u luci i sl.),

7. lučka nadgradnja (suprastruktura) jesu građevine izgrađene na lučkom području (upravne zgrade, skladišta, silosi, rezervoari i sl.), te drugi kapitalni prekrcajni objekti (stalno učvršćene dizalice i sl.),

8. prekrcajna oprema su pojedinačni uređaji, strojevi, procesne instalacije, lučke dizalice i drugi proizvodi od kojih se sastoji postrojenje ili su samostalno ugrađeni u građevinu i služe tehnološkom procesu u luci i ne čine pomorsko dobro

9. Objekti infrastrukture jesu ceste, pruge, mostovi, vodovodna, kanalizacijska, energetska, telefonska mreža i sl

10. Koncesionar je fizička osoba nositelj obrta (imatelj) i pravna osoba registrirana za obavljanje djelatnosti koje su predmet koncesije, a s kojom je davatelj koncesije potpisao ugovor o koncesiji.

11. otpad s brodova je sav otpad uključujući fekalije i ostatke, osim ostataka tereta, koji nastaje za vrijeme iskorištavanja broda i na koje se odnose Dodaci I., IV. I V. MARPOL konvencije 73/78 kako je izmijenjeno i dopunjeno i otpad vezan za teret kako je definiran u Smjernicama za primjenu Dodatka V. MARPOL konvencije 73/78

12. Ministarstvo je ministarstvo nadležno za poslove pomorstva

13. ministar je ministar u ministarstvu nadležnom za poslove pomorstva.

1. Osnovne odredbe

Pojam pomorskog dobra

Članak 3.

Pomorsko dobro je opće dobro od interesa za Republiku Hrvatsku,

ima njezinu osobitu zaštitu, a upotrebljava se pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

Pomorsko dobro postoji po samom Zakonu, a isti čine unutarnje morske vode i teritorijalno more, njihovo dno i podzemlje, te dio kopna koji je po svojoj prirodi namijenjen općoj upotrebi ili je proglašen takvim, kao i sve što je s tim dijelom kopna trajno spojeno na površini ili ispod nje.

U smislu stavka 2. ovoga članka, dijelom kopna kao pomorskim dobrom po samom Zakonu smatraju se: morska obala, luke, nasipi, sprudovi, hridi, grebeni, plaže, kupališta, mulovi, lukobrani, rive, gatovi, ušća rijeka koje se izljevaju u more, kanali spojeni s morem do crte razgraničenja, te u moru i morskom podzemlju živa i neživa prirodna bogatstva, otočići do 4000 m².-(prijedlog HHI)

Iznimno od odredbe stavka 3. ovog članka mogu se izlučiti iz pomorskog dobra zgrade i druge građevine sa zemljištem koje služi redovnoj upotrebi zgrade, koje nisu bile niti su sada u funkcionalnoj vezi s morem, a izgrađene su prije stupanja na snagu Uredbe sa zakonskom snagom o pomorskom javnom dobru iz 1939. godine (alt. prije 16. veljače 1968.), iako leže unutar pojasa od šest metara od crte koja je vodoravno udaljena od crte srednjih viših visokih voda (zgrade u starim gradskim jezgrama i sl.).

U zemljište iz gornjeg stavka na kojem je izgrađena zgrada ili druga građevina i koje čini okućnicu ne ulazi pomorsko dobro između mora i zidova takve zgrade, odnosno građevine, samo u slučaju da je odijeljeno ogradnim zidom izgrađenim u isto vrijeme kada i zgrada, odnosno druga građevina.

O izlučivanju iz režima pomorskog dobra tijelo nadležno za utvrđivanje granice pomorskog dobra donosi posebno konstitutivno rješenje, kojim se skida status pomorskog dobra i utvrđuje nova granica pomorskog dobra.

Granice pomorskog dobra

Članak 4.

Kopneni prostor kao dio izvorne – prirodne morske obale u širini od 6 metara od crte koja je vodoravno udaljena od crte srednjih viših visokih voda smatra se pomorskim dobrom određenim po samom zakonu.

Rješenje o utvrđivanju granice je deklaratorni akt kojim se identificiraju (određuju) nekretnine na pomorskom dobru, kao akt na temelju kojeg se obavlja upis pomorskog dobra u zemljišnoj knjizi i katastru nekretnina.

Rješenje o utvrđivanju granice pomorskog dobra je konstitutivni akt samo u slučaju naknadnog proširenja ili suženja granice.

Za nekretnine na pomorskom dobru koje su u zemljišnoj knjizi i/ili u katastru po kulturi i/ili oznaci zemljišta upisane kao morska obala, luka, kupalište, riva, sprud, hrid, plaža, greben i sl., a upisi i prikazi stanja na važećim katastarskim planovima odgovaraju stvarnom stanju u prostoru, nije potrebno donositi rješenje o utvrđivanju granice pomorskog dobra kao akta za upis pomorskog dobra.

Upis pomorskog dobra nekretnina iz stavka 4. ovoga članka provodi se na temelju isprava iz zemljišne knjige i/ili katastra nekretnina, odnosno za nekretnine iz stavka 3. ovog članka na temelju utvrđivanja granice pomorskog dobra.

Za nekretnine koje leže uz more, ali nisu označene po kulturi iz stavka 4. ovoga članka, u zemljišnoj knjizi, u listu „C“, zabilježiti će se teret „leži uz more“. Prijedlog radi zabilježbe podnijeti će, uz potvrdu tijela nadležnog za katastar, nadležno državno odvjetništvo.

Utvrđivanje granice pomorskog dobra/lučkog područja

Članak 5.

Granicu pomorskog dobra/lučkog područja luka posebne namjene i luka otvorenih za javni promet u upravnom postupku utvrđuje Područni Ured za katastarske poslove pri svakoj Županiji na prijedlog Županijskog Povjerenstva za granice pomorskog dobra, a koje djeluje pri nadležnom Uredu za katastarske poslove.

Sastav Županijskog povjerenstva za granice pomorskog dobra, postupak i kriterije za utvrđivanjem granice pomorskog dobra/lučkog područja propisuje Vlada Republike Hrvatske.

Odluku o osnivanju Županijskog povjerenstva za granice pomorskog dobra donosi Župan.

Granica pomorskog dobra utvrđuje se samo iznimno, u slučaju dvojbe, da li dio kopna izvan propisanog zakonskog minimuma, prema svom prirodnom izgledu i/ili prema svojoj namjeni predstavlja pomorsko dobro u smislu zakonske definicije istog.

Županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra izrađuje prijedlog granice pomorskog dobra/lučkog područja sukladno Godišnjem planu upravljanja pomorskim dobrom i/ili iznimno na temelju zahtjeva stranke.

Zahtjev za utvrđivanjem granice pomorskog dobra/lučkog područja luka posebne namjene i luka otvorenih za javni promet podnosi se

Područnom uredu za katastarske poslove pri kojem djeluje Županijsko Povjerenstvo za granice pomorskog dobra.

Županijsko Povjerenstvo za granice pomorskog dobra dužno je donijeti Poslovnik o radu Povjerenstva.

Područni ured za katastar dužan je odmah nakon pokretanja upravnog postupka bilo po Godišnjem planu i/ili zahtjevu stranke radi utvrđivanja granice pomorskog dobra/lučkog područja dostaviti obavijest o pokretanju postupka Županijskom državnom odvjetništvu, radi podnošenja prijedloga za zabilježbu vođenja upravnog postupka utvrđivanja granice pomorskog dobra/lučkog područja, u zemljišnoj knjizi.

Područni Ured za katastar dužan je rješenje Županijskog Povjerenstva za granice pomorskog dobra o utvrđenoj granici pomorskog dobra/lučkog područja s pripadajućom dokumentacijom dostaviti Županijskom državnom odvjetništvu, stranci koja je pokrenula zahtjev za utvrđivanjem granice pomorskog dobra/lučkog područja, te svim drugim strankama koje imaju određena prava ili pravni interes za sudjelovanje u istom postupku.

Na rješenja o utvrđenoj granici pomorskog dobra/lučkog područja ne može se uložiti žalba, već se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Upravnom sudu Republike Hrvatske.

Pokretanjem upravnog spora ne odgađa se izvršenje rješenja.

Za sva pitanja koja ovim člankom nisu regulirana, a odnose se na upravni postupak vezan za utvrđivanje granice pomorskog dobra/lučkog područja primjenjuju se odredbe posebnog zakona o općem upravnom postupku.

Vlada Republike Hrvatske će donijeti propis kojim će pobliže urediti postupak utvrđivanja granice pomorskog dobra/lučkog područja i granice lučkog područja.

Utvrđena granica lučkog područja luka posebne namjene i luka otvorenih za javni promet predstavlja granicu pomorskog dobra samo u slučaju da je ista utvrđena u skladu sa zakonskom definicijom morske obale, te da dio kopna izvan utvrđenog lučkog područja s istim područjem (ili s morem) nije u neposrednoj – funkcionalnoj vezi.

U slučaju da granica lučkog područja luka posebne namjene i luka otvorenih za javni promet nije utvrđena u skladu sa zakonskom definicijom morske obale, ista ne predstavlja granicu pomorskog dobra i za isto područje potrebno je provesti upravni postupak utvrđivanja nove granice lučkog područja ili u posebnom upravnom postupku utvrditi i granicu pomorskog dobra prema zakonskoj definiciji morske obale i nasipa, ukoliko područje izvan utvrđenog lučkog područja nije s istim u neposrednoj – funkcionalnoj vezi.

Za područja za koja se provodi upravni postupak utvrđivanja granice

lučkog područja luka posebne namjene i luka otvorenih za javni promet, utvrđivanjem iste ujedno je i utvrđena granica pomorskog dobra samo i u slučaju da je isti postupak proveden u skladu sa zakonskom definicijom morske obale.

Morska obala i nasipi

Članak 6.

Morska obala se proteže od crte srednjih viših visokih voda mora i obuhvaća dio kopna koji je ograničen crtom do koje dopiru najveći valovi za vrijeme nevremena kao i onaj dio kopna koji po svojoj prirodi ili namjeni služi korištenju mora za pomorski promet i morski ribolov, te za druge svrhe koje su u neposrednoj – funkcionalnoj vezi s korištenjem mora, a koji je širok najmanje šest metara od crte koja je vodoravno udaljena od crte srednjih viših visokih voda.

Crtu srednjih viših visokih voda utvrđuje Hrvatski hidrografski institut.

Županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra u postupku utvrđivanja granice pomorskog dobra/lučkog područja dužno je zatražiti i pribaviti od Hrvatskog hidrografskog institut potvrdu o crti srednjih viših visokih voda za sve grafičke podloge na kojima je prikazana granica pomorskog dobra/lučkog područja.

Potvrda iz stavka 3. ovog članka čini sastavni dio rješenja o utvrđenoj granici pomorskog dobra/lučkog područja.

Kopno nastalo *umjetnim putem*, tj. nasipavanjem mora do stupanja na snagu Zakona o pomorskom i vodnom dobru, lukama i pristaništima (Narodne novine br 19/74, 39/75,17/77 i 18/81) smatra se priraštajem *izvorne- prirodne* morske obale, te se granica pomorskog dobra utvrđuje prema zakonskoj definiciji pomorskog dobra.

Kopno nastalo umjetnim putem, tj. nasipavanjem mora nakon stupanja na snagu Zakona o pomorskom i vodnom dobru, lukama i pristaništima (Narodne novine br 19/74, 39/75,17/77 i 18/81) smatra se priraštajem *izvorne-prirodne* morske obale samo i ukoliko je isto nastalo na temelju građevinske dozvole te se granica pomorskog dobra utvrđuje prema zakonskoj definiciji pomorskog dobra.

Kopno nastalo nasipavanjem mora nakon stupanja na snagu Zakona o pomorskom i vodnom dobru, lukama i pristaništima, ne smatra se priraštajem izvorne morske obale ukoliko isto nije nastalo na temelju građevinske dozvole ili u skladu sa dokumentima prostornog

uređenja, te se isto u cijelosti smatra pomorskim dobrom, a u postupku utvrđivanja granice pomorskog dobra pored istog kopna u pojas pomorskog dobra obuhvaća se i dio izvorne obale prema definiciji morske obale.

Kopno koje je nastalo nasipavanjem mora iz stavka 3. i 4. ovog članka, a granicom nije u obuhvatu pojasa pomorskog dobra, u postupku evidencije u katastru nekretnina i zemljišnim knjigama upisati će se kao posjed i vlasništvo Republike Hrvatske.

Vrijeme nastanka kopna nastalog umjetnim putem, tj. nasipavanjem mora utvrđuje Područni ured za katastarske poslove i o istom izvještava Županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra u slučajevima provođenja upravnog postupka utvrđivanja granica pomorskog dobra/lučkog područja.

Kopno nastalo nasipavanjem mora, a za koje je izdano rješenje o uklanjanju prema posebnom zakonu, u postupku utvrđivanja granice pomorskog dobra smatra se morem i treba ga vratiti u prvobitno stanje, a u postupku evidentiranja utvrđenog pomorskog dobra isti prostor ne evidentira se u katastru nekretnina i zemljišnim knjigama. Morskom obalom može se smatrati i uži dio kopna u situacijama koje će biti pobliže definirane propisom Vlade Republike Hrvatske.

Članak 7.

Iznimno, u postupku utvrđivanja granice pomorskog dobra/lučkog područja morskom obalom kao pojasom pomorskog dobra može se smatrati dio kopna koji je uži od 6 metara od crte koja je vodoravno udaljena od crte srednjih viših visokih voda.

Navedeno u stavku 1. ovog članka odnosi se na izgrađene građevine i zemljišta koja čine jednu jedinstvenu cjelinu, karaktera i namjene koja nije u neposrednoj – funkcionalnoj vezi s morem i koje se, osim uz more, mogu na isti način namijeniti i koristiti i u drugom prirodnom prostornom okruženju.

Objektima iz prethodnog stavka smatraju se građevine s pripadajućim zemljištem kulturnog, vjerskog, povijesnog, tradicijskog, prometno javnog karaktera i službeno razvrstanog kao takvog, kao i građevine koje imaju ogradni/zaštitni karakter i funkciju, a izgrađene su u cijelosti unutar obuhvata čestica zemljišta/zgrada koje nisu u neposrednoj – funkcionalnoj vezi s morem i čija službena evidencija, počevši od trenutka njezinog službenog vođenja, ne upućuje da se radi o dijelu kopna koji se smatra pomorskim dobrom u smislu članka 3. stavka 2. i 3. ovog Zakona.

Članak 8.

Građevine i drugi objekti na pomorskom dobru koji su trajno povezani s pomorskim dobrom smatraju se pripadnošću pomorskog dobra.

Na pomorskom dobru ne može se stjecati pravo vlasništva ni druga stvarna prava po bilo kojoj osnovi.

Građevine i drugi objekti nadgradnje na pomorskom dobru koji su trajno povezani s tim pomorskim dobrom pripadnost su pomorskog dobra.

Uporaba pomorskog dobra

Članak 9.

Opća uporaba pomorskog dobra podrazumijeva da svatko ima pravo, pod jednakim uvjetima, služiti se pomorskim dobrom sukladno njegovoj prirodi i namjeni.

Iznimno, pomorsko dobro može se isključiti od opće upotrebe i dati u posebnu upotrebu na temelju ugovora o koncesiji ili odobrenja.

Posebna uporaba pomorskog dobra na temelju ugovora o koncesiji podrazumijeva gospodarsko korištenje pomorskog dobra, pružanje usluga na pomorskom dobru, sa ili bez korištenja postojećih građevina i drugih objekata na pomorskom dobru, te mogućnost gradnje novih građevina i drugih objekata na pomorskom dobru.

Nitko nema pravo na posjed pomorskog dobra osim privremeno na temelju ugovora o koncesiji prema odredbama ovog Zakona, dok ugovor traje.

Članak 10.

Za posebnu upotrebu iz članka 9. stavak 3. ovog Zakona dijela pomorskog dobra može se dati koncesija u skladu sa Zakonom o koncesijama i odredbama ovog Zakona.

Za obavljanje djelatnosti i /ili izgradnju na pomorskom dobru koje se ne obavljaju radi stjecanja dobiti ili za potrebe tijela državne uprave daje se odobrenje za posebnu uporabu

Radi izgradnje i/ili polaganja i korištenja objekata infrastrukture na pomorskom dobru osim za objekte lučke infrastrukture kako je definirano člankom 2. stavak 1. točka 6. ovog Zakona ,potrebno je ishoditi odobrenje za gradnju i /ili polaganje infrastrukture.

Za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru kojima se ne ograničava opća uporaba pomorskog dobra daje se dozvola.

Ako se radi o davanju koncesije za postojeću luku ili za čestice iz članka 4. stavka 4. ovog Zakona za koje je nedvojbeno da se radi o pomorskom dobru za koje nije potrebno utvrditi granicu, koncesija se može dati bez provođenja upisa ovog statusa u zemljišnu knjigu.

Članak 11.

Sve koncesije, odobrenja i dozvole na pomorskom dobru daju se na temelju prava koja na pomorskom dobru ima Republika Hrvatska kao nositelj vlasti.

Isključenje od opće uporabe

Članak 12.

Prilikom posebne uporabe pomorskog dobra na temelju ugovora o koncesiji ili odobrenja, uporaba pomorskog dobra za druge osobe može biti djelomično ili potpuno isključena od uporabe ili korištenja, a što mora posebno biti naznačeno u aktu kojim se daje koncesija odnosno odobrenje.

Isključenje predviđeno stavkom 1. ovoga članka ne primjenjuje se u slučaju više sile ili nevolje na moru, dok one traju.

Upravljanje pomorskim dobrom

Članak 13.

Pomorskim dobrom upravlja, vodi brigu o zaštiti i odgovara Republika Hrvatska neposredno ili putem jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno jedinica lokalne samouprave u skladu s odredbom ovoga Zakona.

Pod upravljanjem pomorskim dobrom podrazumijeva se održavanje, unapređenje, briga o zaštiti pomorskog dobra u općoj uporabi, te pravo na davanje koncesije, odobrenja i dozvola.

Kada su tijela koja upravljaju pomorskim dobrom investitori u smislu gradnje i/ili sanacije pomorskog dobra na takvo korištenje se primjenjuju odredbe propisa o javnoj nabavi.

Republika Hrvatska, kao izvorni nositelj vlasti, može uskratiti

upravljanje pomorskim dobrom i donošenje odluka o uporabi na nekom području pomorskog dobra onoj jedinici područne (regionalne) samouprave odnosno jedinici lokalne samouprave i ovlašteniku predstavnika te osobe javnog prava ukoliko njihovo postupanje ukazuje na štetnu upotrebu ovlaštenja iz zakona.

Članak 14.

Upravljanje pomorskim dobrom obavlja se sukladno godišnjem planu. Godišnji plan upravljanja sadrži aktivnosti na pomorskom dobru sa izvorima sredstava za realizaciju i utvrđenim prioritetima, te plan koncesioniranja i davanja dozvola i donosi ga županijska skupština. Na temelju plana iz stavka 2. ovog članka godišnje planove donose Općinska/gradska vijeća uz prethodnu suglasnost župana.

Sredstva za upravljanje

Članak 15.

Sredstva za upravljanje pomorskim dobrom izvan lučkog područja čine:

1. sredstva od naknade za koncesije izvan luka otvorenih za javni promet, naknada za odobrenje za posebnu uporabu, naknada za odobrenje za gradnju i/ili polaganje objekata infrastrukturu i naknada za dozvole za obavljanje djelatnosti
2. naknade od šteta nastalih onečišćenjem pomorskog dobra i uzrokovanjem drugih šteta na pomorskom dobru,
3. sredstva koja se osiguravaju u proračunu županije i grada/općine, za pomorsko dobro na njihovom području.

Članak 16.

Ugovoreni iznos naknade za koncesiju uplaćuje se:

- jedna trećina u korist državnog proračuna,
- druga trećina u korist proračuna županije,
- treća trećina u korist proračuna grada ili općine.

Naknada od odobrenja za posebnu uporabu iz članka 48. ovoga Zakona i naknada od odobrenja za gradnju i/ili polaganje objekata infrastrukture iz članka 49. ovog Zakona prihod su davatelja odobrenja:

Naknada od dozvole za obavljanje djelatnosti prihod je proračuna grada/općine.

Način uplaćivanja naknade za koncesiju propisuje ministar uz suglasnost ministra financija.

Članak 17.

Ako netko izgradi nešto na pomorskom dobru bez ugovora o koncesiji odnosno odobrenja, dužan je o svom trošku to otkloniti i vratiti pomorsko dobro u prijašnje stanje.

Ako osoba iz stavka 1. ovoga članka ne postupi po traženju tijela koje upravlja pomorskim dobrom i u određenom roku ne preda pomorsko dobro na opću uporabu, odnosno ne ukloni prinove i građevine, odluka će se izvršiti po službenoj dužnosti, a na trošak te osobe.

Članak 18.

Izvlaštenje nekretnina radi proširenja granice pomorskog dobra u interesu je Republike Hrvatske.

Rješenje o utvrđivanju granice pomorskog dobra u slučaju proširenja granice je konstitutivni akt na temelju kojeg se provodi upis pomorskog dobra.

Prijašnji vlasnik ima pravo na naknadu po propisima o izvlaštenju.

Evidencija o pomorskom dobru vodi se u zemljišnim knjigama pri općinskim sudovima.

Postupak evidentiranja i obilježavanja pomorskog dobra propisuje ministar.

II.NAČINI POSEBNE UPORABE POMORSKOG DOBRA IZVAN LUKA

1. Koncesija na pomorskom dobru

Članak 19.

Koncesijom na pomorskom dobru stječe se pravo na gospodarsko korištenje pomorskog dobra, pružanje usluga na pomorskom dobru, mogućnost gradnje novih građevina i drugih objekata na pomorskom dobru, te korištenje postojećih građevina i drugih objekata na pomorskom dobru.

Koncesija na pomorskom dobru smatra se:

- = koncesija za gospodarsko korištenje općeg dobra;
- = koncesija za javne usluge,
- = koncesija za javne radove

u smislu Zakona o koncesijama.

Postupak davanja koncesije za gospodarsko korištenje, te kriteriji za određivanje visine naknade za koncesiju, propisuje ministar.

Pripremne radnje za davanje koncesije

Članak 20.

Pripremne radnje za davanje koncesije provodi davatelj koncesije, a obuhvaćaju postupke i radnje određene Zakonom o koncesijama i posebnim propisima donesenim temeljem ovog Zakona.

Obavijest o namjeri davanja koncesije

Članak 21.

Davatelj koncesije donosi odluku o pokretanju postupka davanja koncesije. Temeljem odluke iz stavka 1. ovog članka objavljuje se namjera davanja koncesije u Narodnim novinama (obavijest o namjeri davanja koncesije) a nakon toga neizmijenjenog sadržaja može se objaviti i u ostalim sredstvima javnog priopćavanja i na internetskoj stranici davatelja koncesije, s navedenim datumom objave u Narodnim novinama.

Obavijest iz stavka 2 sadrži:

1. podatke o davatelju koncesije (naziv, adresu, telefonski broj, broj fax-a i adresu elektroničke pošte)
2. predmet koncesije i vrstu koncesije, te vrstu postupka:
 - namjena koncesije uz detaljno određivanje sadržaja i opsega dozvoljenih djelatnosti
 - područje (kopneni i morski prostor) pomorskog dobra za koje se daje koncesija sa identifikacijom i opisom nekretnina,
 - rok na koji se daje koncesija
3. rok za dostavu ponude (adresa kome se šalje, jezik i pismo na kojemu mora biti napisana)
- 4.podatke što treba sadržavati studija gospodarske opravdanosti

5. početni iznos naknade za koncesiju,
6. određenje vrste i vrijednosti jamstva za ozbiljnost ponude, te jamstva za izvršenje ugovora o koncesiji, koje treba dostaviti s ponudom
7. podatke o mjestu i vremenu javnog otvaranja ponuda ukoliko je isto propisano
8. kriterije za odabir najpovoljnijeg ponuditelja s redoslijedom prema važnosti od najvažnijeg prema najmanje važnom
9. datum otpreme obavijesti
10. podatke o tijelu nadležnom za odlučivanje o žalbi, te rok za podnošenje žalbe
11. način postupanja s nepravovremenom i/ili nepotpunom ponudom
12. druge potrebne podatke o posebnim uvjetima za dobivanje koncesije,

Sve posebne uvjete i kriterije, te način vrednovanja ponuda i razloge za isključenje ponude propisom utvrđuje Vlada Republike Hrvatske.

Nadležnost i rokovi za davanje koncesije

Članak 22.

Davatelji koncesija su:

Općinsko/gradsko vijeće daje koncesiju bez mogućnosti gradnje građevina na rok do 10 godina

Gradsko vijeće velikog grada daje koncesije sa ili bez mogućnosti gradnje građevina na rok do 20 godina.

Županijska skupština daje koncesije sa ili bez mogućnosti gradnje građevina na području gradova i općina, osim za područja iz alineje 2 ovoga stavka, na rok do 20 godina.

Kada je davatelj koncesije Vlada Republike Hrvatske daje:

- koncesiju sa ili bez mogućnosti gradnje građevina na rok do 50 godina,
- koncesiju na rok od preko 50 godina, uz suglasnost Hrvatskoga sabora, koja obuhvaća mogućnost gradnje novih građevina od važnosti za Republiku Hrvatsku, i koja zahtijeva velika ulaganja, te se ukupni gospodarski učinci ne mogu ostvariti u roku do 50 godina.

Iznimno, ako je određeni projekt u interesu Republike Hrvatske ili ako to ocjeni opravdanim, Vlada Republike Hrvatske uvijek može odlučiti o davanju koncesije neovisno od nadležnosti propisane

stavkom 1 točkama 1, 2 i 3 ovog članka, kao i isključiti pojedine dijelove pomorskog dobra od davanja na koncesiju.

U slučaju dvojbe koje tijelo je ovlašteno biti davatelj koncesije konačnu odluku donosi Ministarstvo.

Određivanje roka na koji se daje koncesija

Članak 23.

Prilikom određivanja roka na koji se daje koncesija davatelj koncesije uzima u obzir osim uvjeta iz Zakona o koncesijama i namjenu, vrstu, opseg i visinu potrebnih ulaganja, te ukupne gospodarske učinke koji se postižu koncesijom

Produljenje roka koncesije

Članak 24.

Davatelj koncesije može produljiti razdoblje trajanja koncesije pod uvjetima i na način određen Zakonom o koncesijama.

Način dostave i rokovi za dostavu ponuda

Članak 25.

Ponude se dostavljaju u obliku, na način i u roku propisanim Zakonom o koncesijama.

Davatelj koncesije neće uzeti u razmatranje i ocjenjivanje nepravovremenu i nepotpunu ponudu.

Sadržaj ponude

Članak 26.

Ponuda mora sadržavati:

1. naziv, adresu, telefonski broj, broj faxesa i adresu el. pošte ponuditelja, te izvadak iz registra nadležnog tijela kojim dokazuje pravo obavljanja djelatnosti;

2. prikaz osobnih, stručnih, tehničkih, financijskih i drugih uvjeta koje mora, prema obavijesti o namjeri davanja koncesije, zadovoljiti ponuditelj te isprave kojima se dokazuje njihovo ispunjenje;
3. podatke temeljem kojih se može obaviti odabir prema oglašenim kriterijima za odabir najpovoljnije ponude;

Ponudi se obvezno prilaže:

- podatke ovisno o vrsti i načinu uporabe pomorskog dobra
- dokaz da ponuditelj nema nepodmirena dugovanja s osnova prijašnje uporabe pomorskog dobra.

Ponuda može sadržavati i druge podatke i dokaze o njima sukladno dokumentaciji za nadmetanje prema odredbama Zakona o koncesijama.

Uvjeti za dobivanje koncesije

Članak 27.

Za dobivanje koncesije pravna i fizička osoba mora ispunjavati slijedeće uvjete:

1. da je registrirana za obavljanje djelatnosti za koju traži koncesiju,
2. da raspolaže odgovarajućim tehničkim, stručnim i organizacijskim sposobnostima za ostvarenje predmeta koncesije,
3. da ima adekvatne instrumente osiguranja za izvršenje ugovora o koncesiji,
4. da su do trenutka podnošenja ponude podmirene sve obveze iz prethodnih ugovora o koncesijama,
5. da do trenutka podnošenja ponude niti jedan prethodni ugovor o koncesiji nije raskinut njegovom krivnjom

Ne može dobiti koncesiju osoba koja je uzrokovala štetu na pomorskom dobru ili je upotrebljavala pomorsko dobro bez pravne osnove ili je poduzimala radnje kojima se narušavala opća uporaba pomorskog dobra te njegova estetska i ekološka vrijednost.

Ispunjavanje uvjeta iz točke 2. i 3. ovoga članka dokazuje se studijom o gospodarskoj opravdanosti, koja sadrži visinu ulaganja i način amortizacije.

Odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja

Članak 28.

Odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja je upravni akt koji donosi davatelj koncesije i mora biti utemeljena na nalazu i mišljenju Stručnog povjerenstva za koncesije koje obavlja zadatke utvrđene Zakonom o koncesijama.

Stručno povjerenstvo za koncesije imenuje davatelj koncesije na rok od 2 godine i isto ima pravo na naknadu za svoj rad.

Članak 29.

Odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja sadrži osim elemenata iz Zakona o koncesijama i područje pomorskog dobra koje se daje na uporabu sa identifikacijom nekretnina ; način, uvjete i vrijeme uporabe pomorskog dobra, stupanj isključenosti opće upotrebe, naknadu koja se plaća za koncesiju, ovlaštenja davatelja koncesije, popis objekata podgradnje i nadgradnje koji se nalaze na pomorskom dobru i daju se u koncesiju uz grafički prikaza stvarnog stanja izrađen na podlozi kopije katastarskog plana, prava i obveze koncesionara uključujući i obvezu održavanja i zaštite pomorskog dobra, te uvjete i rok za sklapanje ugovora o koncesiji i uvjete zaštite prirode ako se pomorsko dobro nalazi na zaštićenom dijelu prirode.

Rok za sklapanje ugovora o koncesiji za javne radove ne može biti duži od dvije godine.

Ugovor o koncesiji

Članak 30.

Opseg, način i uvjeti, posebne upotrebe pomorskog dobra uređuju se odlukom o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja i ugovorom o koncesiji, u skladu s načelima i postupku propisanim Zakonom o koncesijama, te odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

Na temelju odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja davatelj koncesije i odabrani najpovoljniji ponuditelj sklapaju ugovor o koncesiji kojim se detaljnije uređuju svi elementi posebne uporabe pomorskog dobra.

Ugovor o koncesiji može se sklopiti tek kada odluka o odabiru

najpovoljnijeg ponuditelja postane konačna odnosno po isteku roka za izjavljivanje žalbe ili donošenjem odluke nadležnog tijela o žalbi. Prava i obveze na temelju koncesije stječu se sklapanjem ugovora o koncesiji.

Posebna uporaba pomorskog dobra na temelju ugovora o koncesiji dozvoljeno je samo unutar područja određenog ugovorom o koncesiji. Ugovor o koncesiji neće se sklopiti ukoliko odabrani najpovoljniji ponuditelj ne ispuni sve obveze iz odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja

Odluka o poništenju postupka davanja koncesije

Članak 31.

Davatelj koncesije poništiti će postupak davanja koncesije nakon isteka roka za dostavu ponude u slučajevima određenim Zakonom o koncesijama.

Sporedne djelatnosti na koncesioniranom pomorskom dobru

Članak 32.

Koncesionar koji je dobio koncesiju za upotrebu pomorskog dobra može sporedne djelatnosti manjeg opsega iz područja usluga dati na obavljanje pravnim i fizičkom osobama uz suglasnost davatelja koncesije u cilju boljeg iskorištavanja pomorskog dobra i koje su u vezi s osnovnom namjenom koncesije.

Koncesionar je dužan osigurati da pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka i treće osobe s kojima stupa u pravne odnose, s obzirom na dobivenu koncesiju, ne upotrebljavaju pomorsko dobro suprotno uvjetima pod kojima mu je dana koncesija.

Načini korištenja pomorskog dobra u zakonom zaštićenim dijelovima prirode

Članak 33.

U nacionalnom parku koncesiju na pomorskom dobru može dati samo Vlada Republike Hrvatske, a u ostalim zaštićenim dijelovima prirode koncesiju daje županijska skupština.

Na uvjete iz odluke o namjeri objave davanja koncesije iz prethodnog stavka suglasnost daje tijelo nadležno za poslove zaštite prirode.

Pravnoj osobi koja upravlja nacionalnim parkom, može se odlukom Vlade Republike Hrvatske dati odobrenje za posebnu upotrebu pomorskog dobra, a u ostalim zaštićenim prirodnim vrijednostima odobrenje za posebnu upotrebu daje županijska skupština.

Naknada za koncesiju

Članak 34.

Za koncesiju na pomorskom dobru plaća se godišnja naknada koja se određuje odlukom o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja .

Naknada za koncesiju sastoji se od stalnog i promjenjivog dijela, a početna visina se određuje polazeći od gospodarske opravdanosti, odnosno profitabilnosti uporabe pomorskog dobra koja se dokazuje studijom opravdanosti, procijenjenom stupnju ugroženosti prirode, ljudskog okoliša i zdravlja ljudi te zaštite interesa i sigurnosti Republike Hrvatske.

Prestanak koncesije

Članak 35.

Koncesija prestaje:

1. ispunjenjem zakonskih uvjeta
2. raskidom ugovora o koncesiji zbog javnog interesa
3. jednostranim raskidom ugovora o koncesiji
4. u ostalim slučajevima određenim Zakonom o koncesijama

Prestanak koncesije ispunjenjem zakonskih uvjeta

Članak 36.

Koncesija prestaje:

- a) istekom roka na koji je dana,
- b) smrću koncesionara fizičke osobe, odnosno prestankom koncesionara pravne osobe

Iznimno, kada koncesionar fizička osoba umre, a vođenje obrta se

nastavi sukladno propisima o obrtu, njegovi nasljednici, te slijednici pravne osobe mogu stupiti na mjesto koncesionara.

Važenje koncesije iz stavka 1. ovoga članka ne prestaje ako nasljednici, odnosno pravni slijednici u roku od 3 mjeseci od dana smrti koncesionara, odnosno prestanka pravne osobe zatraže od davatelja koncesije potvrdu koncesije.

Ako davatelj koncesije ne potvrdi koncesiju, koncesija prestaje.

Nasljednik i slijednik pravne osobe iz stavka 1. ovoga članka prilažu dokaze da ispunjavaju uvjete iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona da stupaju na mjesto koncesionara.

Učinci prestanka koncesije

Članak 37.

Ako je koncesionar izgradio nešto na pomorskom dobru na temelju ugovora o koncesiji, ima pravo uzeti prinove koje je izgradio, ako one nisu trajno povezane s pomorskim dobrom i ako je to moguće po prirodi stvari i bez veće štete za pomorsko dobro nakon prestanka koncesije.

Ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka, prinove se smatraju pripadnošću pomorskog dobra.

Raskid ugovora o koncesiji zbog javnog interesa

Članak 38.

Ugovor o koncesiji mora sadržavati odredbu o pravu davatelja koncesije da jednostranom izjavom raskine ugovor o koncesiji u cijelosti ili djelomično, ukoliko Hrvatski sabor odlukom odredi da to zahtijeva javni interes.

Ako je koncesionar na temelju ugovora o koncesiji izgradio građevinu na pomorskom dobru, ima, u slučaju raskida ugovora o koncesiji zbog javnog interesa, u cijelosti pravo na naknadu troškova za takvu građevinu koja je pripadnost pomorskog dobra u razmjeru prema vremenu za koje je prikraćen u korištenju koncesije. Naknada ne može premašiti vrijednost građevine u trenutku raskida ugovora o koncesiji zbog javnog interesa, umanjena za iznos ostvarene amortizacije.

Ako se ugovor o koncesiji samo djelomično raskine, koncesionar ima pravo raskinuti ugovor o koncesiji u cijelosti. Raskid će izjaviti davatelju koncesije u roku od 30 dana od dana kada je primio izjavu

davatelja o djelomičnom raskidu.

U slučaju raskida ugovora o koncesiji na temelju ovog članka, koncesionar ima pravo na naknadu štete u skladu s odredbama ugovora o koncesiji i općim odredbama obveznog prava.

Jednostrani raskid ugovora o koncesiji

Članak 39.

Davatelj koncesije može jednostrano raskinuti ugovor o koncesiji u sljedećim slučajevima:

1. ako koncesionar nije platio naknadu za koncesiju više od dva puta uzastopno ili općenito neuredno plaća naknadu za koncesiju,
2. ako koncesionar ne iskorištava koncesiju ili je iskorištava za svrhe za koje mu nije dana ili preko mjere određene ugovorom o koncesiji,
3. ako koncesionar bez odobrenja izvrši na pomorskom dobru radnje koje nisu predviđene ugovorom o koncesiji ili su u suprotnosti sa ugovorom o koncesiji
4. ako koncesionar ne provodi mjere i radnje nužne radi zaštite pomorskog dobra, te radi zaštite prirode i kulturnih dobara,
5. ako je koncesionar dao netočne podatke odlučujuće za ocjenu njegove sposobnosti prilikom odabira najpovoljnijeg ponuditelja za davanje koncesije,
6. ako koncesionar svojom krivnjom ne započne s izvršavanjem ugovora o koncesiji u ugovorenom roku,
7. ako koncesionar obavlja i druge radnje ili propušta obaviti dužne radnje koje su u suprotnosti s ugovorom o koncesiji,
8. ako je koncesionar prenio na treću osobu svoja prava iz ugovora o koncesiji bez prethodnog odobrenja davatelja koncesije, te
9. u drugim slučajevima u skladu s odredbama ugovora o koncesiji i općim odredbama obveznog prava.

Kriteriji na temelju kojih davatelj koncesije utvrđuje postojanje razloga za raskid ugovora o koncesiji iz stavka 1. točke 1. do 9. ovog članka utvrđuju se ugovorom o koncesiji.

Prije jednostranog raskida ugovora o koncesiji, davatelj koncesije mora prethodno pisanim putem upozoriti koncesionara o takvoj svojoj namjeri te mu odrediti primjereni rok za otklanjanje razloga za raskid ugovora o koncesiji i za izjašnjavaње o tim razlozima.

Ako koncesionar ne otkloni razloge za raskid ugovora o koncesiji u roku iz stavka 3. ovog članka davatelj koncesije raskinut će ugovor o koncesiji.

U slučaju jednostranog raskida ugovora o koncesiji od strane davatelja koncesije, davatelj koncesije ima pravo na naknadu štete koju mu je prouzročio koncesionar u skladu s općim odredbama

obveznog prava. Prihodi od naplate štete uzrokovanih radnjama koncesionara iz stavka 1. ovog članka prihod su proračuna davatelja koncesije.

Koncesionar može jednostrano raskinuti ugovor o koncesiji u skladu s općim odredbama obveznog prava.

Zalog na koncesiji

Članak 40.

Koncesija se može založiti.

Založno pravo na koncesiji ovlašćuje založnog vjerovnika da, u slučaju dospijeća zalogom osigurane tražbine, koncesiju uz prethodnu suglasnost davatelja koncesije prenese na treću osobu koja ispunjava uvjete za ovlaštenika koncesije.

Suglasnost iz stavka 2. ovoga članka davatelj će uskratiti jedino ukoliko osoba na koju založni vjerovnik namjerava prenijeti koncesiju ne ispunjava uvjete za ovlaštenika koncesije iz članka 27, stavak 3. do 5. ovoga Zakona.

Članak 41.

Založno pravo na koncesiji može nastati temeljem sporazuma između ovlaštenika koncesije i založnog vjerovnika (sporazumno založno pravo) ili temeljem sudske odluke (prisilno založno pravo).

Sporazum iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati odredbu kojom ovlaštenik koncesije izričito pristaje na zasnivanje založnog prava na koncesiji, dok potpis ovlaštenika koncesije odnosno njegova zastupnika mora biti javnobilježnički ovjeren. Takav sporazum u ime ovlaštenika koncesije može potpisati punomoćnik na temelju javnobilježnički ovjerene posebne punomoći od čijeg izdavanja nije proteklo više od šest mjeseci.

Za stjecanje, prijenos, ili ograničenje založnog prava na koncesiji potreban je upis u upisnik koncesija na pomorsko dobro.

Založno pravo na koncesiji prestaje brisanjem iz upisnika koncesija ili prestankom koncesije.

Prijavu za upis osnutka, prijenosa, ograničenja ili brisanja založnog prava podnosi ovlaštenik koncesije, založni vjerovnik ili druga osoba koja za to ima pravni interes, prilažući izvornik ili ovjerenu presliku isprave (sporazuma ili sudske odluke) temeljem koje se taj upis traži. U pogledu oblika i sadržaja sporazuma temeljem kojega se traži prijenos, ograničenje ili brisanje založnog prava, odgovarajuće se primjenjuju odredbe stavka 2. ovoga članka.

Za prvenstveni red pojedinih upisa u isti uložak upisnika koncesije mjerodavno je vrijeme kad je pojedini prijedlog za upis stigao Ministarstvu.

Članak 42.

Koncesiju koja je predmetom zaloga ovlaštenik koncesije smije prenijeti na treću osobu jedino uz prethodnu pisanu suglasnost založnog vjerovnika. Kod takva prijenosa, koncesija se prenosi opterećena zalogom.

Članak 43.

Pravo na namirenje iz zaloga koncesije, propisano člankom 40, stavak 2. ovoga Zakona, može se ostvarivati izvansudskim putem.

Prijenos koncesije na treću osobu obavlja se temeljem ugovora o prijenosu koji sklapaju založni vjerovnik i treća osoba. Potpisi obiju ugovornih stranaka moraju biti javnobilježnički ovjereni. Temeljem izvornika toga ugovora kao i izvornika suglasnosti davatelja koncesije iz članka 40. stavka 2. ovoga Zakona, treća osoba – stjecatelj koncesije ovlaštena je u upisniku koncesija na pomorsko dobro zatražiti upis koncesije na svoje ime. Upisom koncesije na svoje ime, treća osoba postaje ovlaštenikom koncesije neovisno o stvarnom odnosu između založnog vjerovnika i dužnika – ranijeg ovlaštenika koncesije.

Kod korištenja pravom na namirenje iz članka 40. stavak 2. ovoga Zakona, koncesija se prenosi na treću osobu opterećena dotičnim založnim pravom, ukoliko se založni vjerovnik i treće osoba drukčije ne sporazumiju.

Na temelju izvotka iz upisnika koncesija iz kojega je vidljiv provedeni prijenos koncesije u korist treće osobe – stjecatelja koncesije, treća osoba je ovlaštena protiv založnog dužnika – ranijeg ovlaštenika

koncesije neposredno zatražiti ovrhu radi predaje pomorskog dobra u posjed.

Prijenosom koncesije, na stjecatelja koncesije ne prelaze prava i obveze po ugovorima što ih je založni dužnik sklopio s trećim osobama temeljem koncesije.

Članak 44.

Kod korištenja pravom na namirenje iz članka 40, stavak 2. ovog Zakona, založni vjerovnik dužan je postupati pažnjom dobrog gospodarstvenika.

Osobito, ukoliko se koncesija prenosi na treću osobu neopterećena dotičnim založnim pravom, založni vjerovnik obvezan je postići razuman iznos naknade za prijenos obzirom na stanje pomorskog dobra i vrijednost ulaganja izvršenih do trenutka prijena, preostalo razdoblje koncesije, te opterećenost koncesije drugim založnim pravima. Dio naknade za prenesenu koncesiju dobivenu od treće osobe u iznosu koji prelazi ukupnu zalogom osiguranu tražbinu (uključujući kamate i troškove), založni je vjerovnik dužan predati založnom dužniku.

Založni dužnik ima pravo od založnog vjerovnika tražiti primjerak ugovora o prijenosu koncesije odnosno svake druge isprave kojom se uređuje naknada za prenesenu koncesiju.

Založni vjerovnik ima pravo u svako doba od založnog dužnika tražiti primjerke svih ugovora sklopljenih s trećim osobama temeljem koncesije, kao i periodička izvješća o stanju dugovanja i potraživanja založnog vjerovnika temeljem tih ugovora.

Pod uvjetom da je založni dužnik ispunio obvezu iz stavka 4. ovoga članka, založni vjerovnik odgovara založnom dužniku za štetu koju mu je prouzročio time što nije postupio u skladu s odredbama ovoga članka.

Članak 45.

Ako je koncesija opterećena s više založnih prava, prednost pri namirivanju ima ona tražbina koja je ispred ostalih u prvenstvenom

redu. Mjesto u prvenstvenom redu određuje se prema trenutku nastanka založnoga prava.

Za korištenje prava na namirenje u smislu članka 40, stavak 2. ovoga Zakona vjerovnik kasnije upisanog založnog prava treba pribaviti suglasnost vjerovnika prije upisanih založnih prava.

Kada se neki od založnih vjerovnika koristi pravom na namirenje prijenosom koncesije na treću osobu, ostali založni vjerovnici imaju pravo zahtijevati da se mogući višak sredstava iz članka 44, stavak 2. ovoga Zakona, umjesto založnom dužniku, doznači njima.

Pravna zaštita

Članak 46.

Pravna zaštita u postupku davanja koncesije provodi se u skladu s Zakonom o koncesijama.

Upisnik koncesija

Članak 47.

Koncesije se upisuju u upisnike koncesija.

Upisnici koncesija jesu javne knjige, vode se u pisanom obliku, a mogu se voditi i u elektroničkom obliku.

Davatelji koncesija dužni su ustrojiti i voditi upisnik.

Koncesionar je dužan zatražiti izvadak iz upisnika prije uplate prve naknade za koncesiju.

Svatko može zahtijevati uvid u upisnik koncesija u nazočnosti voditelja upisnika koncesija i dobivati ispis.

Sadržaj upisnika koncesija, načina vođenja i uvida u upisnik propisuje Ministar.

2.Odobrenje za posebnu uporabu pomorskog dobra

Članak 48.

Pravo na posebnu uporabu pomorskog dobra u obliku:

a) korištenja pomorskog dobra i/ili gradnje objekata na pomorskom dobru za potrebe djelatnosti koje se ne obavljaju radi stjecanja

dobiti (djelatnosti za potrebe kulture, socijalne skrbi, odgoja i obrazovanja, znanosti, informiranja, sporta, zdravstva, humanitarnih djelatnosti) ili se u vezi s tom djelatnošću ne stječe dobiti,

b) korištenja pomorskog dobra i/ili gradnje objekata na pomorskom dobru za potrebe tijela državne uprave (potrebe obrane, unutarnjih poslova, sigurnosti plovidbe, regulaciju rijeka i drugih sličnih objekata)

stječe se odobrenjem koje se izdaje na zahtjev.

Odobrenje za posebnu upotrebu u smislu stavka 1. a) daje Vlada Republike Hrvatske odnosno skupština županije ovisno o značaju objekta.

Odobrenje za posebnu upotrebu u smislu stavka 1. b) daje Vlada Republike Hrvatske.

Postupak, nadležnost za davanje odobrenja, potrebnu dokumentaciju i visinu naknade za davanje odobrenja za posebnu uporabu iz stavaka 1.a) i 1.b) propisuje Ministar.

Članak 49.

Pravo na izgradnju i/ili polaganje na pomorskom dobru objekata infrastrukture (ceste, šetnice, pruge, mostovi, vodovodna, kanalizacijska, energetska, telefonska mreža i sl.), stječe se odobrenjem za korištenje i/ili gradnju i /ili polaganje objekta infrastrukture.

Investitor-pravna osoba registrirana za traženu djelatnost podnosi zahtjev tijelu iz članka 22. ovog Zakona ovisno o značaju objekta infrastrukture, a koji značaj je određen prostornim planom.

Tijelo iz članka 22. ovog Zakona odlučuje o zahtjevu odobrenjem.

Naknada i postupak davanja odobrenja za korištenje i/ili gradnju objekata infrastrukture određuju se sukladno kriterijima za pojedinu vrstu objekta, a koje kriterije, raspone i vrste određuje propisom Ministar.

3. Dozvola za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru

Članak 50.

Pravnim osobama i fizičkim osobama može se dati dozvola za obavljanje djelatnosti na morskoj obali koje obavljanje ne isključuje niti ograničuje opću upotrebu pomorskog dobra u skladu s godišnjim planom.

Dozvola se daje za obavljanje djelatnosti na dijelovima morske obale koji su u općoj upotrebi na najviše tri godine.

Dozvola je upravni akt i donosi ga načelnik odnosno gradonačelnik u ime općine ili grada.

Ministar će propisom odrediti djelatnosti za koje se može dati dozvola, te postupak i naknadu za davanje dozvole.

III. LUKE

1. Razvrstaj luka

Članak 51.

Prema namjeni kojoj služe, luke se dijele na luke otvorene za javni promet i luke za posebne namjene.

Luke iz stavka 1. ovoga članka mogu biti otvorene za međunarodni promet i luke otvorene za domaći promet.

Luka može obuhvaćati jedan ili više lučkih bazena.

Članak 52.

Prema veličini i značaju za Republiku Hrvatsku, luke otvorene za javni promet dijele se na:

1. luke osobitoga (međunarodnoga) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku,
2. luke županijskog značaja,
3. luke lokalnog značaja.

Prema djelatnostima koje se obavljaju u lukama posebne namjene, te luke mogu biti:

1. vojne luke,
2. luke nautičkog turizma,
3. industrijske luke,
4. brodogradilišne luke,
5. sportske, ribarske i druge luke slične namjene.

Prema značaju za Republiku Hrvatsku luke posebne namjene iz stavka 2. ovoga članka dijele se na:

1. luke od značaja za Republiku Hrvatsku,
2. luke od županijskog značaja.

Članak 53.

Vlada Republike Hrvatske propisuje mjerila za razvrstaj luka iz članka 52. stavka 1. ovoga Zakona i utvrđuje razvrstaj luka posebne namjene prema značaju za Republiku Hrvatsku, sukladno članku 52. stavku 3. ovoga Zakona.

Kod utvrđivanja mjerila za razvrstaj luka, Vlada Republike Hrvatske uzet će u obzir ukupni promet svake luke u proteklom desetogodišnjem razdoblju i njegove osobine; operativni kapacitet luke; stanje lučke podgradnje i nadgradnje; sposobnost uređaja i usluga za opskrbu, održavanje i popravak plovila i luke; kakvoću i značaj prometnih veza sa zaleđem; prostorne i gospodarske mogućnosti daljnjeg razvoja luke i dr.

Uvjete koje mora zadovoljiti pojedina luka nakon razvrstaja, posebice u svezi sigurnog uplovljavanja, privezivanja, sidrenje i boravaka plovnih objekata, kao i zaštite mora od onečišćenja propisati će Vlada Republike Hrvatske.

Ministar donosi propis o razvrstaju luka iz članka 52. stavka 1. ovoga Zakona, sukladno odluci o mjerilima za njihov razvrstaj.

Članak 54.

Gradnja, održavanje i modernizacija važnijih objekata lučke podgradnje i nadgradnje u lukama otvorenim za javni promet obavlja se na osnovi desetogodišnjeg plana razvoja lučkog sustava Republike Hrvatske, a razrađuje se detaljno u godišnjem programu rada i razvoja luke.

Desetogodišnji plan razvoja iz stavka 1. ovoga članka s utvrđenim izvorima sredstava za njegovo ostvarenje donosi Vlada Republike Hrvatske.

Kod izrade desetogodišnjeg plana razvoja lučkog sustava Republike Hrvatske potrebno je ocijeniti značaj i objektivne razvojne mogućnosti luka otvorenih za javni promet, uzimajući u obzir osobito potrebe za lučkim uslugama u okviru globalne ponude i potražnje transportnih usluga.

Članak 55.

Godišnji program rada i razvoja luke donosi, na prijedlog ravnatelja, upravno vijeće lučke uprave i uz suglasnost ministarstva.

2. Luke otvorene za javni promet od osobitoga (međunarodnoga) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku

A) LUČKO PODRUČJE

Članak 56.

Vlada Republike Hrvatske utvrđuje lučko područje u lukama iz članka 52. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona u skladu s prostornim planom.

Lučko područje luke iz stavka 1. ovoga članka može se nalaziti na području više općina, gradova i županija.

Lučka uprava je dužna predložiti promjenu akta o lučkom području ako to zahtijevaju razvojni, gospodarski, administrativni ili drugi razlozi.

U slučaju promjene namjene lučkog područja lučka uprava može nastaviti upravljati tim područjem uz suglasnost osnivača lučke uprave.

B) LUČKA UPRAVA

Članak 57.

Radi upravljanja, izgradnje i korištenja luke otvorene za javni promet koja je od osobitoga (međunarodnoga) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku, osniva se lučka uprava.

Prava koja ima Republika Hrvatska kao osnivač lučke uprave obavlja Vlada Republike Hrvatske.

Lučka uprava je neprofitna pravna osoba čije je osnivanje, ustrojstvo i djelatnost uređeno ovim Zakonom.

Propis o osnivanju lučke uprave donosi Vlada Republike Hrvatske.

Ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, na lučku se upravu primjenjuju propisi o ustanovama.

Lučka uprava stječe svojstvo pravne osobe upisom u trgovački registar, a gubi svojstvo pravne osobe brisanjem iz toga registra.

Lučka uprava može u pravnom prometu stjecati prava i preuzimati obveze.

Imovinu lučke uprave čine sredstva pribavljena od osnivača, te prihodi iz članka 69. ovoga Zakona.

Članak 58.

Akt o osnivanju lučke uprave pored elemenata propisanih Zakonom o ustanovama, treba sadržavati:

1. određenje lučkog područja na koje se proteže nadležnost lučke uprave,
2. određenje lučkih djelatnosti, odnosno građevina i objekata podgradnje i nadgradnje na lučkom području.

Članak 59.

Lučka uprava obavlja slijedeće poslove:

1. brigu o gradnji, održavanju, upravljanju, zaštiti i unapređenju pomorskog dobra koje predstavlja lučko područje,
2. gradnja i održavanje lučke podgradnje, koja se financira iz državnog proračuna,
3. stručni nadzor nad gradnjom, održavanjem, upravljanjem i zaštitom lučkog područja (lučke podgradnje i nadgradnje),
4. osiguravanje trajnog i nesmetanog obavljanja lučkog prometa, tehničko-tehnološkog jedinstva i sigurnosti lučkog područja za plovidbu,
5. osiguravanje pružanja usluga od općeg interesa ili za koje ne postoji gospodarski interes drugih gospodarskih subjekata, (čuvanje luke, vatro zaštita, prihvat i zbrinjavanje otpada)
6. usklađivanje i nadzor rada koncesionara čije je mjesto obavljanja djelatnosti koncesije na lučkom području,
7. donošenje odluke o osnivanju i upravljanju slobodnom zonom na lučkom području sukladno propisima koji uređuju slobodne zone,
8. drugi poslovi utvrđeni zakonom.

C) TIJELA LUČKE UPRAVE

Članak 60.

Tijela lučke uprave su Upravno vijeće i ravnatelj.

Upravno vijeće čine:

1. četiri predstavnika Vlade Republike Hrvatske od kojih je jedan

zaposlenik lučke kapetanije na čijem je području sjedište lučke uprave, koje imenuje Vlada Republike Hrvatske,

2. jedan predstavnik županije na čijem je području sjedište lučke uprave, kojeg imenuje županijska skupština,

3. jedan predstavnik grada, odnosno općine na čijem je području sjedište lučke uprave, kojeg imenuje gradsko odnosno općinsko vijeće

4. jedan predstavnik svih koncesionara koji obavljaju djelatnosti na lučkom području, a kojeg imenuje Savjet iz članka 68. ovoga Zakona.

Iznimno, ako lučko područje lučke uprave obuhvaća gradove, odnosno općine dviju ili više županija u upravno vijeće se uz članove iz stavka 2. ovoga članka imenuje jedan predstavnik županije na čijem području se ne nalazi sjedište lučke uprave, a imenuje ga župan.

Predstavnik koncesionara ne smije sudjelovati u radu upravnog vijeća ukoliko se raspravljaju točke u kojima ima izravnih ili neizravnih osobnih interesa koji bi doveli do sukoba interesa s članstvom u upravnom vijeću.

Mandat članova Upravnog vijeća i predsjednika je četiri godine. Iste osobe mogu biti ponovno imenovane za člana Upravnog vijeća.

Članak 61.

Radom Upravnog vijeća rukovodi predsjednik Upravnog vijeća koji ne može biti iz reda članova Upravnog vijeća iz članka 60. ovoga Zakona.

Predsjednika Upravnog vijeća lučke uprave imenuje Vlada Republike Hrvatske.

Članak 62.

Vlada Republike Hrvatske može raspustiti Upravno vijeće lučke uprave na prijedlog ministra:

1. ako ne donese godišnji program rada i razvoja luke
2. ako godišnji plan i program rada i razvoja luke ne budu prihvaćeni ili se ne ostvaruju,
3. u drugim naročito opravdanim slučajevima.

Članak 63.

Upravno vijeće:

1. donosi godišnji program rada i razvoja luke koji obuhvaća i financijski plan luke, na prijedlog ravnatelja lučke uprave,
2. donosi odluke u provođenju osnovnih smjernica lučke poslovne politike,
3. provodi postupak davanja koncesije,
4. odobrava financijski izvještaj o radu i izvještaje o izvršenju godišnjeg programa rada i razvoja luke i dostavlja ga Ministarstvu,
5. donosi lučke tarife,
6. odlučuje o opsegu i organizaciji stručno-tehničkih službi, o imenovanju i opozivu ravnatelja, te o visini naknade upravnog vijeća i ravnatelja
7. donosi statut lučke uprave uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske,
8. donosi akte kojima se utvrđuje red u luci i uvjeti korištenja lukom,
9. raspisuje natječaj za izbor ravnatelja i imenuje ga,
10. utvrđuje lučke uzance,
11. obavlja i druge poslove koji su mu stavljeni u nadležnost zakonom, odlukom o osnivanju i Statutom.

Članak 64.

Upravno vijeće sastaje se po potrebi, a najmanje jednom u tri mjeseca, a odluke donosi većinom glasova svih članova Upravnog vijeća.

Upravno vijeće može osnivati privremena ili stalna radna tijela za stručnu obradu i praćenje pojedinih zadataka iz svoje nadležnosti.

Članak 65.

Na osnovi javnog natječaja, na prijedlog natječajne komisije, a uz suglasnost ministra, ravnatelja lučke uprave imenuje Upravno vijeće lučke uprave na vrijeme od četiri godine.

Ista osoba može se ponovno imenovati za ravnatelja.

Ravnatelj je za svoj rad odgovoran Upravnom vijeću, ministru i Vladi Republike Hrvatske.

Članak 66.

Ravnatelj predlaže Upravnom vijeću lučke uprave ustroj, potreban broj i sastav stručno-tehničkog osoblja.

Ravnatelj sklapa ugovor o radu s Upravnim vijećem lučke uprave.

Članak 67.

Ravnatelj organizira, vodi rad i poslovanje lučke uprave i ima sljedeća prava i obveze:

1. poduzimanje svih potrebnih mjera radi pripreme za rad Upravnog vijeća i za provedbu akata i odluka Upravnog vijeća,
2. redovito izvješćivanje Upravnog vijeća o stanju u luci, lučkim kapacitetima, stanju podgradnje i nadgradnje kao i o izvršavanju ugovora o koncesiji,
3. priprema godišnji program rada i razvoja luke i financijski plan luke,
4. predstavljanje i zastupanje lučke uprave,
5. daje dozvole za obavljanje lučkih i ostalih gospodarskih djelatnosti
6. obavljanje svih drugih poslova vezanih uz rad lučke uprave,
7. izbor stručno-tehničkog osoblja i sklapa ugovore o radu
8. donosi odluke kojima se usklađuje rad svih koncesionara na lučkom području.

Članak 68.

Za luke od osobitoga (međunarodnoga) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku osniva se Savjet za luke.

Savjet za luke osniva Ministarstvo.

Savjet za luke čine predstavnici državnih tijela i pravnih osoba čija je djelatnost od značaja i utječe na konkurentnost luke.

Zadaci Savjeta jesu:

1. usklađivanje planova rada i razvoja luka,
2. usklađivanje investicijskih radova u luci,
3. davanje prijedloga za poboljšanje konkurentnosti luke,
4. davanje mišljenja Upravnom vijeću u svezi s ustrojem i funkcioniranjem luke, te opće politike prema luci,
5. davanje prijedloga za rješavanje problema uskih grla,
6. davanje prijedloga za poboljšanje ustroja i upravljanja lukom, te prometnim pravcem.

Savjet za luke sastaje se najmanje dvaput godišnje.

D) PRIHODI

Članak 69.

Prihodi lučke uprave su:

1. lučke pristojbe,
2. naknada od koncesija na lučkom području i naknada od dozvola
4. sredstva iz proračuna osnivača,
5. ostali prihodi.

Članak 70.

Sredstvima iz državnog proračuna može se isključivo financirati gradnja i održavanje lučke podgradnje.

Ostala sredstva iz članka 69. ovoga Zakona pripadaju u cijelosti lučkoj upravi na čijem se području ubiru i namijenjena su za:

1. izgradnju i održavanje lučke nadgradnje i podgradnje,
2. opremanje luke opremom za zaštitu mora od onečišćenja s brodova i opremom za sigurnost lučkog područja za plovidbu,
3. održavanje dubine u luci i na sidrištu luke,
4. troškove poslovanja lučke uprave.

Članak 71.

U lukama otvorenim za javni promet plaćaju se lučke tarife koje se sastoje od lučkih pristojbi i lučkih naknada.

Lučke pristojbe donosi i javno objavljuje lučka uprava, a čine ih:

1. pristojba za upotrebu obale,
2. brodska ležarina,
3. pristojba za vez.

Pristojba za upotrebu obale plaća se za brod koji koristi luku u svrhu ukrcavanja ili iskrcavanja putnika, tereta i vozila.

Brodska ležarina plaća se za brod koji koristi luku u bilo koju svrhu, osim radi ukrcavanja ili iskrcavanja putnika, tereta i vozila.

Pristojba za vez plaća se za ribarski brod, jahte, ribarske, športske ili druge brodice i plutajuće objekte.

Pristojbe iz stavka 2. ovoga članka ne plaćaju hrvatski javni i hrvatski ratni brodovi, brodice i jahte.

Kriterije za određivanje lučkih pristojbi propisuje ministar.

Kriterije i iznose lučkih pristojbi za brodove koji obavljaju javni obalni linijski pomorski promet propisuje ministar.

Članak 72.

Lučke naknade plaćaju korisnici luke za dobivene usluge u lukama otvorenim za javni promet.

Lučka uprava utvrđuje najviši iznos naknade iz stavka 1. ovoga članka.

Koncesionari koji obavljaju djelatnost u lukama otvorenim za javni promet dužni su javno objaviti lučke naknade za svaku pojedinu vrstu djelatnosti ili usluge.

Lučka uprava radi osiguranja konkurencije unutar luke može, ako ocijeni objektivne okolnosti koje ukazuju na nekonkurentnost luke, sniziti visinu tarife u cijelosti ili selektivno, vodeći računa i o mogućnosti koncesionara da prilagodi poslovanje smanjenoj tarifi sukladno uvjetima iz ugovora o koncesiji.

E) LUČKE DJELATNOSTI

Članak 73.

Vrste lučkih i ostalih djelatnosti u lukama otvorenim za javni promet su :

1. privez i odvez brodova, jahti, ribarskih, sportskih i drugih brodica i plutajućih objekata,
2. ukrcaj, iskrcaj, prekrcaj, prijenos i skladištenje roba i drugih materijala,
3. prihvat i usmjeravanje vozila u svrhu ukrcaja ili iskrcaja vozila s uređenih lučkih površina,
4. ukrcaj i iskrcaj putnika uz upotrebu lučke prekrcajne opreme,
5. ostale gospodarske djelatnosti koje su u funkciji razvoja pomorskog prometa i djelatnosti iz točke 1. do 4. ovoga članka (npr. opskrba brodova, pružanje usluga putnicima, tegljenje, poslovi zastupanja u carinskom postupku, poslovi kontrole kakvoće robe i dr.).

Na lučkom području mogu se obavljati i druge djelatnosti temeljem ugovora o koncesiji ako je to propisano posebnim zakonom, kao i obavljanje drugih djelatnosti koje ne umanjuje ni otežava obavljanje osnovnih lučkih djelatnosti predviđenih u stavku 1. ovoga članka. Ministar će donijeti akt kojim se propisuju kriteriji i tehničko-tehnološki uvjeti za obavljanje djelatnosti.

F) KONCESIJE NA LUČKOM PODRUČJU

Članak 74.

Pravo na obavljanje lučkih i ostalih gospodarskih djelatnosti iz članka 73. stavka 1. ovog Zakona, uz korištenje postojeće podgradnje i nadgradnje, te gradnje novih građevina i drugih objekata nadgradnje i podgradnje stječe se na temelju ugovora o koncesiji.

Koncesija iz stavka 5. ovoga članka za javne radove daje se u postupku određenom Zakonom o koncesijama dok se koncesija za javne usluge daje u postupku određenom ovim Zakonom.

Jednom koncesionaru ne može se dati koncesija za obavljanje svih lučkih i ostalih gospodarskih djelatnosti.

Koncesija za javne usluge se daje za obavljanje lučkih djelatnosti i/ili ostalih gospodarskih djelatnosti koje zahtijevaju korištenje postojećih građevina i drugih objekata podgradnje i nadgradnje na lučkom području,

Koncesija za javne radove se daje za gradnju novih građevina i drugih objekata podgradnje i nadgradnje na lučkom području uz obavljanje lučkih i ostalih gospodarskih djelatnosti-

Na postupak davanja koncesije za javne usluge primjenjuju se odgovarajuće odredbe dijela ovog Zakona kojim se uređuju koncesije na pomorskom dobru , te posebni propis kojeg će donijeti ministar.

Članak 75.

Koncesije iz članka 74. daje upravno vijeće lučke uprave na rok do 99 godina.

Za koncesije iz stavka 1. ovoga članka na rok od 30 do 50 godina potrebna je prethodna suglasnost Vlade Republike Hrvatske, a na rok preko 50 godina suglasnost Hrvatskoga sabora.

G) DOZVOLE

Članak 76.

Pravo na obavljanje lučkih i ostalih djelatnosti na lučkom području iz članka 73. stavka 1. ovog Zakona, kojima se ne isključuje niti ograničuje opća uporaba stječe se temeljem dozvole.

Dozvolu iz stavka 1 ovog članka na rok do 10 godina daje ravnatelj lučke uprave na zahtjev uz plaćanje naknade.

Ministar će propisom odrediti djelatnosti za koje se može dati dozvola, te postupak i naknadu.

Sve pravne osobe koje imaju status priznate organizacije prema posebnim propisima obavljaju djelatnost na lučkom području bez dozvole iz stavka 1 ovog članka.

3. Luke otvorene za javni promet županijskog i lokalnog značaja

Članak 77.

Lukama otvorenim za javni promet županijskog i lokalnog značaja na svom području upravljaju županijske lučke uprave.

Radi upravljanja, gradnje i korištenja luka otvorenih za javni promet koje su od županijskog i lokalnog značaja za područje svake županije može se osnovati više lučkih uprava.

Skupština županije utvrđuje broj lučkih uprava, te lučka područja kojim upravljaju i radi upravljanja osniva lučku upravu.

A) LUČKO PODRUČJE

Članak 78.

Lučko područje luke otvorene za javni promet obuhvaća sve lučke bazene i sidrišta luke koji čine funkcionalnu lučku cjelinu. Lučko područje i sidrišta luke se dijele na operativni dio luke, komunalni dio luke, i ukoliko ima prostora i potrebe nautički dio luke.

Operativni dio luke određuje lučka uprava prema vrsti i intenzitetu pomorskog prometa u pojedinoj luci, a prvenstveno se koristi za prihvat plovila u javnom pomorskom prijevozu.

Na operativnom dijelu luke odredit će se, gdje je moguće i ukoliko postoji potreba, iskrcajno mjesto za ribarska plovila koja obavljaju gospodarski ribolov.

Komunalni dio luke obuhvaća područje za vez plovnog objekta čiji vlasnik ima prebivalište na području jedinice lokalne samouprave ili plovni objekt pretežito boravi na tom području i upisan je u upisnik brodova nadležne lučke kapetanije ili očevidnik brodica nadležne

lučke kapetanije ili ispostave ili plovilo pretežito boravi na tom području i upisano je na području nadležne lučke kapetanije ili ispostave.

Nautički dio luke je namijenjen za vez nautičkih plovila, te zimovanje nautičkih plovila ukoliko postoji uvjeti sigurnosti plovidbe koje utvrđuje nadležna lučka kapetanija.

Kriterije za određivanje namjene pojedinog dijela luke prema prethodnim stavcima, način plaćanja, uvjete korištenja, te određivanja visine naknade propisati će ministar uz suglasnost ministra nadležnog za prostorno uređenje.

Članak 79.

Skupština županije donosi odluku o utvrđivanju lučkog područja na sve dijelove izgrađenih obala koje služe za vez plovnih objekata uz poštivanje određenja iz članka 78. stavak 1. ovog Zakona, a temeljem prijedloga lučke uprave.

Lučka uprava je dužna predložiti osnivaču obuhvat lučkog područja, nakon što na snimak postojećeg izgrađenog stanja ishodi potvrdu nadležnog upravnog tijela da je isto u skladu s prostornim planom koji je u primjeni na tom području, ili da je obala izgrađena prije 15. veljače 1968.g. uz prethodnu suglasnost teritorijalno nadležne lučke kapetanije.

U slučaju planirane izgradnju nove luke ili dijela luke lučka uprava podnosi zahtjev osnivaču za donošenjem odluke o utvrđenju novog lučkog područja.

Na temelju odluke osnivača, lučka uprava podnosi zahtjev za ishođenje lokacijske dozvole i poduzima radnje za evidentiranje lučkog područja kao pomorskog dobra.

Nakon određenja obuhvata luke, lučka uprava je dužna odrediti namjenu pojedinog dijela lučkog područja, te je dužna donijeti pravilnik o redu u luci uz suglasnost Ministarstva i održavati red u luci.

B) TIJELA LUČKE UPRAVE

Članak 80.

Tijela lučke uprave su Upravno vijeće i ravnatelj.

Upravno vijeće ima pet članova od kojih dva člana i predsjednika imenuje u ime osnivača župan, jednog člana imenuje ministar iz

redova lučke kapetanije na čijem području je sjedište lučke uprave, a jednog člana imenuju načelnici i gradonačelnici na čijem području su luke kojima upravlja lučka uprava.

Mandat članova Upravnog vijeća i predsjednika je četiri godine. Iste osobe mogu biti ponovno imenovane za člana Upravnog vijeća.

Županijska skupština može raspustiti Upravno vijeće lučke uprave na prijedlog župana:

1. ako ne donese godišnji plan rada i razvoja luke,
2. ako godišnji plan i program rada i razvoja luke ne budu prihvaćeni ili se ne ostvaruju,
3. u drugim naročito opravdanim slučajevima.

Upravno vijeće donosi godišnji plan rada i razvoja luke koji obuhvaća i financijski plan s obvezom usmjeravanja najmanje 30% uprihođenih sredstava na lučko područje gdje je prihod nastao.

Upravno vijeće donosi i izvještaj o radu i izvještaje o izvršenju godišnjeg programa plana rada i razvoja luke i dostavlja putem nadležnoga upravnog tijela županije, županijskoj skupštini.

Upravno vijeće donosi statut lučke uprave uz suglasnost župana.

Članak 81.

Na osnovi javnog natječaja, na prijedlog natječajne komisije, a uz suglasnost ministra, ravnatelja lučke uprave imenuje Upravno vijeće lučke uprave na vrijeme od četiri godine.

Ista osoba može se ponovno imenovati za ravnatelja.

Ravnatelj je za svoj rad odgovoran Upravnom vijeću.

C) LUČKE DJELATNOSTI

Članak 82.

Vrste lučkih djelatnosti u lukama otvorenim za javni promet su:

- privez i odvez brodova, jahti, ribarskih, sportskih i drugih brodica i plutajućih objekata,
- ukrcaj, iskrcaj, prekrcaj, prijenos i uskladištenje roba i drugih materijala,
- ukrcaj i iskrcaj putnika i vozila,
- ostale gospodarske djelatnosti koje su s ovima u neposrednoj ekonomskoj, prometnoj ili tehnološkoj svezi (npr. ugostiteljska djelatnost, servisne djelatnosti i dr.).

Članak 83.

U lukama otvorenim za javni promet lokalnog značaja u kojima ne postoji gospodarski interes za pružanje usluga (prihvat otpada, opskrba vodom i električnom energijom, privez, usluga putnicima i dr.) i obavljanje lučkih djelatnosti, te usluge i te djelatnosti može pružati lučka uprava.

Prihodi ostvareni pružanjem usluga iz prethodnog stavka moraju se prikazati u bilanci odvojeno od naplate lučkih pristojbi.

Članak 84.

Na sva pitanja u svezi luka otvorenih za javni promet županijskog i lokalnog značaja koja nisu uređena ovom glavom Zakona, na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ovoga Zakona, koje se odnose na luke otvorene za javni promet od osobitoga (međunarodnoga) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku.

4. Luke posebne namjene

Članak 85.

Prema djelatnostima koje se obavljaju u lukama posebne namjene, one se dijele:

- vojna luka je luka namijenjena za prihvat i smještaj vojnih plovniha objekata, opremljena odgovarajućim objektima i opremom, a određena posebnim propisom;

- luka nautičkog turizma je luka koja služi za prihvat i smještaj plovila, te je opremljena za pružanje usluga korisnicima i plovilima. U poslovnom, građevinskom i funkcionalnom pogledu čini jedinstvenu cjelinu.

- industrijska luka je luka koja služi za privez plovniha objekata i iskrcaj/ukrcaj tereta, a koji teret je namijenjen za potrebe proizvodnog procesa koncesionara;

- sportska luka je luka koja služi za vez brodica upisanih u hrvatski očevidnik brodica s namjenom sport i razonoda, a koje brodice su u vlasništvu članova udruge ili same udruge koja ima koncesiju za luku;

- brodogradilišna luka je luka koja služi za obavljanje djelatnosti izgradnje i/ili remonta plovniha objekata;

- ribarska luka je luka koja služi za prihvat i smještaj ribarskih plovila, te je opremljena uređajima i opremom za ukrcaj/iskrcaj

ribarskih plovila, prostorom za manipulaciju ulovom i opskrbu ribarskih plovila;

Članak 86.

Odluku o osnivanju luke posebne namjene iz članka 85. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra obrane.

Lukom iz stavka 1. ovoga članka upravlja Ministarstvo obrane i može se koristiti samo za vojne namjene u skladu s posebnim zakonom, bez ishođenja koncesije.

Članak 87.

Koncesiju za luku posebne namjene daje:

1. za luke od županijskog značaja županijska skupština na rok do 20 godina,
2. za luke od značaja za Republiku Hrvatsku Vlada Republike Hrvatske na rok do 50 godina,
3. za luke od značaja za Republiku Hrvatsku Vlada Republike Hrvatske na rok preko 50 godina uz suglasnost Hrvatskoga sabora.

Postupak davanja koncesije za luke posebne namjene provodi se prema općim načelima određenima zakonom kojim se uređuju koncesije i na način određen ovim Zakonom.

Članak 88.

Ugovorom o koncesiji osniva se luka posebne namjene.

Lukom posebne namjene upravlja koncesionar.

Koncesija za luku posebne namjene – sportsku luku može se dati samo udruzi registriranoj za obavljanje sportske djelatnosti.

Sportska luka može se koristiti samo za članove udruge, te u obavljanju djelatnosti ne može stjecati dobit.

Ako se u sportskoj luci obavljaju i sporedne djelatnosti iz područja usluga za te djelatnosti koncesionar plaća koncesijsku naknadu kao i u lukama nautičkog turizma.

Koncesionar za luku posebne namjene dužan je koristiti luku sukladno ugovoru o koncesiji i održavati luku prema njezinoj namjeni i zahtjevima sigurnosti plovidbe i zaštite mora od onečišćenja u njoj.

Članak 89.

Naknada za koncesiju uplaćuje se sukladno članku 34. ovog Zakona, a koristi za upravljanje pomorskim dobrom sukladno člancima 13. i 14. ovog Zakona.

Na sva pitanja koja se odnose na luke posebne namjene, a nisu uređena odredbama ovog poglavlja, primjenjuju se Opće odredbe i odredbe o koncesijama ovog Zakona.

Iznimno, za donošenje Odluke o pokretanju postupka davanja koncesije iz članka 21. ovog Zakona za luku nautičkog turizma potrebno je prethodno donošenje prostornog plana uređenja za traženo područje, te ostali posebni uvjeti koji će biti uređeni propisom iz članka 21. ovog Zakona.

5. Red u luci

Članak 90.

Lučke uprave i koncesionari u lukama posebne namjene na području jedne lučke kapetanije u suradnji s nadležnim tijelima županije i gradova dužni su utvrditi troškove opremanja luka uređajima i opremom za prihvat i zbrinjavanje otpada s brodova, troškove održavanja opreme i uređaja uključujući i troškove prihvata i konačnog zbrinjavanja otpada s brodova.

Troškove iz stavak 1. ovog članka snose svi plovni objekti koji uplovljavaju u luku plaćanjem pristojbe za prihvat i zbrinjavanje otpada.

Pristojba iz stavak 2 ovog članka ima stalni i promjenjivi dio.

Stalni dio pristojbe plaćaju svi plovni objekti prilikom svakog uplovljena osim ribarskih brodova i brodica te brodica za sport i razonodu i jahti, neovisno o stvarno predanim količinama i vrsti otpada.

Promjenjivi dio naknade plaćaju svi plovni objekti koji uplovljavaju u luke, a određuje se u odnosu na stvarno predanu vrstu i količinu otpada.

Kriteriji i visina naknade iz stavak 2 ovog članka mora biti javno objavljena.

Plovni objekti koji dokažu da imaju na plovnom objektu uveden sustav upravljanja otpadom koji osigurava značajno smanjenje količine otpada plaćaju naknadu u umanjenom iznosu.

Kriteriji za utvrđivanje broja, vrste i kapaciteta uređaja iz stavka 1.

ovog članka određuju se posebnim propisom kojeg donosi Vlada Republike Hrvatske vodeći računa o operativnim potrebama korisnika luka, veličini i geografskom položaju luke te namjeni brodova koji uplovljavaju u luku.

Članak 91.

Iznimno, od članka 90. ovog Zakona plovni objekti u javnom obalnom linijskom pomorskom prijevozu i plovni objekti koji obavljaju razvoz nafte i ostalih tereta u unutrašnjim morskim vodama i teritorijalnom moru Republike Hrvatske plaćaju pristojbu za prihvata i zbrinjavanje otpada u jednoj o luka ticanja temeljem ugovora s nadležnom lučkom upravom. Visinu naknade iz stavak 1. ovog članka utvrđuje lučka uprava vodeći računa o učestalosti ticanja, količinama i vrsti otpada koji se predaje.

Iznimno, od članka 90. ovog Zakona plovni objekti koji imaju zaključen ugovor o stalnom vezu plaćaju naknadu za prihvata i zbrinjavanje otpada uz naknadu za stali vez.

Visinu naknade iz stavka 2. ovog članka utvrđuje nadležna lučka uprava.

Iznimno, od članka 90. ovog Zakona plovni objekti na kratkim međunarodnim putovanjima koja ne traju duže od 8 sati plaćaju pristojbu za prihvata i zbrinjavanje otpada u jednoj o luka ticanja temeljem ugovora.

Članak 92.

Lučka uprava i koncesionari dužni su u roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti Pravilnik o redu u luci, a koji potvrđuje Ministarstvo.

Pravilnikom o redu u luci određuju se uvjeti korištenja luke, način odvijanja lučkog prometa i namjena pojedinog dijela, sa definiranjem broja i/ili imena pojedinog veza u luci i na sidrištu luke, pri čemu su osobe iz stavka 1. ovog članka, dužne voditi računa o potrebama za stalni vez, operativni vez i održavanje javnoga linijskoga pomorskog prometa, kao i potrebama za smještaj javnih brodova.

Članak 93.

Lučka uprava i koncesionari naredit će osobi koja onečišćuje more ili taloži otpatke da odmah prekine onečišćavanje ili ukloni otpatke.

Ako osoba koja onečišćuje more ne postupi po naredbi iz stavka 1. ovoga članka, lučka uprava ili koncesionar sama će očistiti luku na trošak i teret osobe koja onečišćuje more.

Ako nadležno tijelo utvrdi da se onečišćuje more ili otpaci talože djelovanjem lučke uprave ili koncesionara, troškove čišćenja snosi lučka uprava, odnosno koncesionar.

6. RED NA POMORSKOM DOBRU

Članak 94.

U postupku donošenja dokumenata prostornog uređenja Ministarstvo sudjeluje u utvrđivanju uvjeta za zahvate u prostoru ako se područje pomorskog dobra nalazi djelomično ili u potpunosti unutar obuhvata dokumenta prostornog uređenja.

Nosilac izrade dokumenta prostornog uređenja dužan je pravovremeno obavijestiti tijelo iz stavka 1. ovoga članka o donošenju dokumenta prostornog uređenja i pozvati je na davanje suglasnosti s naslova sigurnosti plovidbe.

Članak 95.

U more i na morsku obalu zabranjeno je bacati, odlagati ili ispuštati krute, tekuće ili plinovite tvari kojima se onečišćuje pomorsko dobro.

Tvari koje se ne mogu odlagati ili ispuštati u more, odnosno koje se mogu odlagati ili ispuštati samo uz opću ili posebnu dozvolu propisuje i izdaje ministar u ministarstvu nadležnom za graditeljstvo i zaštitu okoliša uz suglasnost ministra.

Svatko tko primijeti da je pomorsko dobro onečišćeno dužan je o tome obavijestiti najbližu lučku kapetaniju ili njezinu ispostavu, odnosno nadležnu županiju.

Članak 96.

Odlaganje materijala na morsku obalu ili u more (od iskopa, rušenja objekata, otpadnog materijala i dr.) dopušteno je samo uz odobrenje tijela uprave nadležnog za poslove graditeljstva.

Tijelo uprave iz stavka 1. ovoga članka dužno je prije donošenja rješenja pribaviti suglasnost nadležnog tijela za poslove zaštite okoliša i nadležne lučke kapetanije.

Iznimno, rješenjem nadležne lučke kapetanije uz prethodno mišljenje

tijela nadležnog za zaštitu okoliša može se dopustiti potapanje na morsko dno plovila koja neće onečistiti okoliš i neće ometati sigurnost plovidbe. Položaj potopljenog plovila određuje i unosi u pomorske navigacijske karte i priručnike za plovidbu Hrvatski hidrografski institut.

Članak 97.

Zabranjuje se u more i na morsku obalu ispuštati krute i tekuće otpade, zauljene vode, fekalije i ostatke tereta s broda kao i sve druge tvari koje onečišćuju pomorsko dobro.

Plovni, plutajući i nepomični odobalni objekti mogu prazniti spremišta krutog i tekućeg otpada, zauljenih voda, fekalija i ostataka tereta s broda kao i svih drugih tvari koje onečišćuju pomorsko dobro samo na mjestima u luci ili izvan nje gdje postoje uređaji za prihvatanje ovih tvari.

Ako lučka kapetanija utvrdi da bi zbog nepražnjenja tih spremišta moglo doći do onečišćenja mora tijekom plovidbe, naredit će zapovjedniku plovnoga, plutajućeg i nepomičnog odobalnog objekta da prije isplovljenja iz luke ta spremišta isprazni.

Ako u slučaju iz stavka 3. ovoga članka plovni objekt ne isprazni spremišta otpadnih ulja, talog i druge otpatke, lučka kapetanija može zabraniti plovnom objektu isplovljenje iz luke.

Članak 98.

U slučaju onečišćenja mora, lučka kapetanija je ovlaštena zabraniti isplovljenje plovnog objekta iz luke, odnosno narediti zadržavanje plovnog objekta koji je prouzročio onečišćenje u morskim vodama Republike Hrvatske dok plovni objekt ne podmiri troškove uklanjanja štetnih tvari s pomorskog dobra i druge štete nastale onečišćenjem ili dok ne položi zadovoljavajuće jamstvo za pokriće ovih šteta.

Članak 99.

Kad primi obavijest o onečišćenju pomorskog dobra, lučka kapetanija dužna je odmah izvršiti očevid, utvrditi stanje i uzrok onečišćenja i, ako je moguće, visinu nastale štete.

Nastalu štetu treba utvrditi, ako je moguće, u nazočnosti počinitelja onečišćenja, a po potrebi i u nazočnosti vještaka i svjedoka. O obavljenom očevidu sastavlja se zapisnik.

Lučka kapetanija dužna je o onečišćenju mora izvijestiti nadležno tijelo županije radi poduzimanja odgovarajućih mjera za odstranjivanje štetnih tvari s pomorskog dobra.

Članak 100.

Fizička ili pravna osoba koja koristi naprave, uređaje i postrojenja za prihvatanje, smještaj i preradu ulja na pomorskom dobru, dužni su prigodom iskrčavanja, prekrčavanja ili ukrcavanja tih tvari poduzeti mjere za uspješno sprječavanje ispuštanja ili istjecanja tih ulja, odnosno spriječiti širenje isteklog ulja na pomorsko dobro.

Cjevovodi i spojnice brodova s uređajima na obali moraju se podvrgavati redovitom tromjesečnom pregledu stručne komisije koju određuje lučka kapetanija.

Jedan član komisije mora biti predstavnik pravne ili fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka.

V. UPRAVNI I INSPEKCIJSKI NADZOR

Članak 101.

Upravni nadzor nad provedbom odredaba ovoga Zakona provode ovlašteni državni službenici Ministarstva i županije sukladno Zakonu o sustavu državne uprave.

Inspekcijski nadzor nad provedbom odredaba ovoga Zakona i drugih propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavljaju inspektori pomorskog dobra, inspektori sigurnosti plovidbe i ovlašteni državni službenici Ministarstva.

Poslove nadzora nad izvršavanjem dozvola za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru iz članka 50. ovog Zakona i poslove nadzora nad općom uporabom pomorskog dobra obavljaju komunalni redari.

Članak 102.

Poslovi inspekcijskog nadzora obuhvaćaju osobito:

- nadzor nad stanjem objekata na pomorskom dobru,
- nadzor nad održavanjem reda u luci,
- nadzor nad posebnom upotrebom pomorskog dobra i gradnjom na pomorskom dobru, u pogledu udovoljavanja uvjetima iz ugovora o koncesiji,

- nadzor nad obavljanjem djelatnosti na pomorskom dobru, u pogledu udovoljavanja uvjetima iz dozvole,
- nadzor nad provođenjem odobrenja za posebnu uporabu, odobrenja za gradnju infrastrukture
- nadzor nad općom upotrebom pomorskog dobra.

Članak 103.

U provedbi inspekcijskog nadzora, a prema ovlastima iz članka 102. ovoga Zakona i ovlastima iz drugih posebnih propisa inspektori i ovlaštene državni službenici Ministarstva (u daljnjem tekstu inspektori) ovlaštene su pregledati zgrade, izvođenje radova, poslovne i druge prostorije i prostore, luke, sredstva rada, plovila, poslovne knjige i poslovnu dokumentaciju, te ugovore radi uvida u korištenje pomorskog dobra i obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru.

Inspektor je ovlašten u postupku nadzora zatražiti i pregledati isprave na temelju kojih se može utvrditi identitet osobe (osobna iskaznica, putovnica i sl.), a osobe koje podliježu nadzoru dužne su na zahtjev inspektora dati mu takvu ispravu na uvid.

Prilikom obavljanja inspekcijskog nadzora inspektor može uzimati izjave od predstavnika nadziranih pravnih i fizičkih osoba, te svjedoka.

Članak 104.

O početku obavljanja nadzora inspektor će obavijestiti odgovornu osobu nadzirane pravne osobe i fizičku osobu, ako je dostupna, osim ako smatra da bi obavještanje umanjilo učinkovitost nadzora.

O obavljenom inspekcijskom nadzoru inspektor je dužan sastaviti zapisnik.

Članak 105.

Pravne i fizičke osobe koje podliježu nadzoru inspektora dužne su mu omogućiti obavljanje nadzora sukladno odredbi članka 103. ovoga Zakona i osigurati mu uvjete za neometan rad.

Smatra se da nadzirana pravna ili fizička osoba nije omogućila obavljanje nadzora iz stavka 1. ovoga članka i u slučaju ako u roku koji je pismenom odredio inspektor ne osigura uvid u traženu poslovnu dokumentaciju ako je posjeduje i druge isprave potrebne za utvrđivanje činjeničnog stanja u započetu nadzoru.

Pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka dužne su na traženje inspektora privremeno obustaviti poslovanje nadziranog objekta, odnosno obavljanje djelatnosti za vrijeme inspekcijskog nadzora ako inspektor ne bi mogao na drugi način obaviti inspekcijski nadzor ili utvrditi činjenično stanje.

Inspektor može od nadzirane pravne i fizičke osobe nakon obavljenoga inspekcijskog nadzora tražiti izvršenje pojedine radnje u postupku radi potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i odrediti rok izvršenja te radnje.

Članak 106.

Pravne i fizičke osobe dužne su na pisani zahtjev inspektora, u zatraženom roku, dostaviti ili pripremiti točne i potpune podatke, obavijesti i materijale koji su mu potrebni za obavljanje inspekcijskog nadzora.

Članak 107.

Ako inspektor u obavljanju inspekcijskog nadzora utvrdi da je povrijeđen zakon ili drugi propis, ima pravo i obvezu:

1. narediti otklanjanje utvrđene nepravilnosti određujući rok u kojem se nepravilnost mora otkloniti,
2. privremeno oduzeti predmete,
3. izdati prekršajni nalog ili obavezni prekršajni nalog,i
4. podnijeti optužni prijedlog
5. zabraniti daljnju upotrebu pomorskog dobra,
6. narediti uklanjanje posljedica koje su nastale upotrebom pomorskog dobra protivno njegovoj namjeni,
7. podnijeti kaznenu prijavu
8. poduzeti druge mjere, odnosno izvršiti druge radnje za koje je ovlašten ovim Zakonom, zakonom kojim se uređuju prekršaji i drugim propisima.

Članak 108.

Inspektor može privremeno oduzeti predmete koji su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje prekršaja ili su nastali počinjenjem prekršaja, kad postoji opasnost da će se taj predmet ponovno uporabiti za počinjenje prekršaja ili kad može poslužiti kao dokaz u

postupku. O poduzetoj radnji će staviti napomenu u zapisnik, te primjerak zapisnika i potvrde priložiti uz optužni prijedlog.

Članak 109.

Inspektor može donijeti usmeno rješenje i odmah narediti njegovo izvršenje u slučaju kada je potrebno spriječiti radnju zbog koje može nastati neposredna opasnost za život i zdravlje ljudi, životinjski i biljni svijet ili velika materijalna šteta.

Pisani otpravak usmenog rješenja mora se dostaviti stranci u roku od osam dana od dana donošenja usmenog rješenja.

Članak 110.

Protiv rješenja koja na temelju ovoga Zakona ili drugog propisa donosi inspektor, može se izjaviti žalba Ministarstvu.

Ako inspektor nađe da je podnijeta žalba dopuštena, pravovremena i izjavljena od ovlaštene osobe, a nije novim rješenjem zamijenio rješenje koje se žalbom pobija, dužan je bez odgode, a najkasnije u roku od petnaest dana od dana primitka žalbe, dostaviti žalbu sa spisima koji se odnose na predmet na rješavanje Ministarstvu.

Žalba protiv rješenja donesenih na temelju ovoga Zakona ne odgađa izvršenje rješenja.

Članak 111.

Nakon što je rješenje postalo izvršno, a stranka dobrovoljno ne izvrši obvezu, inspektor će donijeti zaključak o dozvoli izvršenja.

Ako nadzirana osoba ne postupi po rješenju inspektora, rješenje će se izvršiti putem druge osobe na trošak izvršenika.

Troškovi izvršenja inspeksijskog rješenja putem druge osobe namiruju se iz državnog proračuna do naplate od izvršenika.

Članak 112.

Ako inspektor utvrdi da je povredom ovog Zakona učinjen prekršaj dužan je bez odgađanja, podnijeti optužni prijedlog.

VI. PREKRŠAJI

Članak 113.

Postupak o prekršajima na pomorskom dobru utvrđenih ovim Zakonom vodi se po propisima o prekršajima.

Lučke kapetanije odlučuju u prvom stupnju o prekršajima propisanim ovim Zakonom kao i drugim propisima donesenim temeljem tog Zakona.

Prekršajni postupak iz stavka 1. ovoga članka vodi Voditelj postupka kao pojedinac.

Voditelja postupka iz stavka 2. ovoga članka može se imenovati za područje dvaju ili više lučkih kapetanija.

Voditelju postupka može se odrediti zamjenik

Voditelja postupka iz stavka 1. ovog članka, kao i njegovog zamjenika imenuje ministar na prijedlog lučkog kapetana iz redova stručnih djelatnika lučkih kapetanija, odnosno Ministarstva.

Voditelj postupka, odnosno njegov zamjenik mora biti diplomirani pravnik s položenim pravosudnim ispitom.

Voditelja postupka kao i njegovog zamjenika imenuje se na rok od četiri godine.

Voditelj postupka kao i njegovog zamjenik može biti ponovno imenovan, a mogu se razriješiti dužnosti i prije isteka navedenog roka.

Članak 114.

Protiv odluka Voditelja postupka iz članka 113. ovoga Zakona odlučuje Visoki prekršajni sud.

Članak 115.

Novčanom kaznom od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj koncesionar **pravna osoba**:

1. ako pomorsko dobro ne koristi u skladu s odlukom i ugovorom o koncesiji (članak 30.),
2. ako ne postupa u skladu s člankom 26. i 27. ovoga Zakona,
3. ako nasljednici ili sljednici pravne osobe koriste koncesiju bez potvrđivanja od strane davatelja koncesije (članak 36.),
4. ako ne prijavi upis podataka o osnutku založnog prava (članak 42. stavak 3. i 4.),

5. ako založno pravo za koncesiju koristi suprotno članku 42. stavak 5. i 6. ovoga Zakona,

6. ako koncesiju prenese bez suglasnosti davatelja koncesije (članak 39.),

7. ako ne objavi lučke naknade (članak 72. stavak 3.).

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 116.

Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj lučka uprava odnosno koncesionar:

1. ako ne postupi u skladu s člankom 74. ovoga Zakona,

2. ako ne opremi luku uređajima i opremom sukladno članku 86. stavku 1. ovoga Zakona,

3. ako ne donese Pravilnik o redu u luci sukladno članku 87. ovoga Zakona.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna i odgovorna osoba lučke uprave, odnosno odgovorna osoba koncesionara.

Članak 117.

Novčanom kaznom od 30.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba:

1. ako pomorsko dobro upotrebljava bez koncesije ili odobrenja (članak 7. stavak 1. i 2.),

2. ako izgradi nešto na pomorskom dobru bez ugovora o koncesiji (članak 33. stavak 3.),

3. ako se ne pridržava odredaba ovoga Zakona o redu u luci, kao i odredaba Pravilnika o redu u luci iz članka 87. ovoga Zakona,

4. ako ne postupi u skladu s člankom 88. stavkom 1. ovoga Zakona,

5. ako na pomorskom dobru gradi suprotno članku 90. stavku 1. ovoga Zakona,

6. ako u more ili na morsku obalu odlaže materijal bez odobrenja nadležnog tijela (članak 91.),

7. ako u slučaju više sile ili nevolje na moru, dok one traju, zabrani drugim osobama pristup na pomorsko dobro (članak 9. stavak 2.).

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.
Novčanom kaznom od 2.000,00 do 6.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. točke 2. ovoga članka i zapovjednik broda ili osoba koja ga zamjenjuje.

Članak 118.

Novčanom kaznom od 10.000,00 do 70.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba:

1. ako prilikom iskrcavanja, prekrcavanja ili ukrcavanja mineralnih i drugih ulja ne poduzme mjere za uspješno sprječavanje ispuštanja i istjecanja ulja, odnosno na propisani način ne spriječi širenje isteklog ulja u more (članak 96. stavak 1.),
2. ako baca u more krute ili ispušta tekuće ili plinove tvari kojima se onečišćuje pomorsko dobro (članak 91. stavak 1.),
3. ako bez odobrenja odloži materijal na morsku obalu ili u more (članak 92. stavak 1.).

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 2.000,00 do 6.000,00 kuna.

Novčanom kaznom od 3.000,00 do 8.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 119.

Novčanom kaznom od 100,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se:

1. osoba koja u more i na morsku obalu ispusti kruti tekući otpad, zauljene vode, fekalije, ostatke tereta broda, te ostale tvari koje onečišćuju pomorsko dobro (članak 93. stavak 1. i 2.),
2. zapovjednik broda ili osoba koja ga zamjenjuje ako naredi ili dopusti isplovljenje plovnog objekta iz luke unatoč zabrani isplovljenja plovnog objekta (članak 93. stavak 4.).

Članak 120.

Novčanom kaznom od 10 000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba:

1. ako inspektoru ne omogući obavljanje nadzora prema odredbama ovoga Zakona ili mu na bilo koji drugi način onemogući pregled ili ne osigura uvjete za neometan rad ili mu ne dostavi ili ne pripremi

podatke, obavijesti i materijale u određenom roku ili mu dostavi ili pripremi netočne i nepotpune podatke, obavijesti i materijale (članak 102. i 103.),

2. ako na zahtjev inspektora ne stavi na uvid javnu ispravu iz koje se može utvrditi njezin identitet (članak 100. stavak 2.).

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 1.000,00 do 10.000 kuna

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 1.000,00 do 3.000,00 kuna.

VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 118.

Prijedlog DORH:

Članak 121.

Na temelju prava korištenja, upravljanja i raspolaganja društvenopravna osoba nije stekla pravo vlasništva na nekretninama na pomorskom dobru koje su u trenutku pretvorbe bile unutar granica postojećih luka, morska obala, plaža, lukobran i dr., odnosno nekretninama iz članka 3. stavka 3. ovog Zakona, koje su po samom zakonu pomorskom dobru.“
Vrijednost ulaganja u objekte na pomorskom dobru procijenjenih u društveni kapital smatra se imovinskom vrijednosti ovlaštenja za korištenje pomorskog dobra, odnosno koncesije u trenutku pretvorbe koja se amortizira do isteka roka iz ugovora o koncesiji sklopljenih temeljem članka 65. Zakona o morskim lukama i članka 1038. Pomorskog zakonika. Ta vrijednost konzumira se po isteku koncesije, osim u slučaju prijevremenog prestanka.

Za trgovačka društva čiji pravni prednici nisu imali odluku o davanju pomorskog dobra na korištenje ni rok korištenja objekta, rok se ravna prema korisniku luke s kojim su ti prednici sklopili ugovor o ulaganju. Ako je objekt bio u luci otvorenoj za javni promet, smatra se da je rok 12 godina. Ako je objekt bio u luci posebne namjene, smatra se da je rok onaj kojeg je imao ovlaštenik odnosno koncesionar te luke.

Ako je ulaganje bilo na vanlučkom području, rok se određuje prema pravilima o amortizaciji ulaganja i o tome posebnu odluku donosi tijelo koje će svojom odlukom odrediti ministar (alt. ili neko drugo tijelo koje može odrediti podzakonski akt).“

Članak 122.

„Ako postojeći zemljišnoknjižni upis ukazuje na pomorsko dobro zbog oznake kulture nekretnine navedene u članku 3. stavku 3. ovog Zakona, smatra se da postoji zapreka upisa prava vlasništva te će zemljišnoknjižni sud odbiti provođenje prijedloga za uknjižbu prava vlasništva.

Kada sud učini vidljivim u zemljišnim knjigama status općeg dobra za neku nekretninu na kojoj je prethodno bilo upisano pravo vlasništva, neovisno o valjanosti tog upisa ili ne, sud će po službenoj dužnosti provesti brisanje upisa tereta za tu nekretninu.“

Pomorsko dobro na kopnu upisuje se u zemljišne knjige kao „opće dobro – pomorsko dobro“ u skladu s propisima koji uređuju upis u zemljišne knjige.

„Za nekretnine koje nisu bile u režimu pomorskog dobra, ali su naknadno ušle u taj režim bez provođenja postupka eksproprijacije, odnosno izvlaštenja (npr. prilikom gradnje luka, erozije i sl.), smatra se kao da su po samom zakonu prešle u nevlasnički režim pa su nastupili učinci potpunog izvlaštenja iz čl. 170. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN, br. 91/96, 68/098, 137/00, 22/00, 73/00 i 114/01).

Ukoliko prilikom gradnje luke nije proveden postupak izvlaštenja ili neki drugi postupak, a nekretnina je obuhvaćena unutar stvarno i/ili formalno određenih granica luke, smatrat će se da je nekretnina postala pomorsko dobro u trenutku prvog određivanja granica luke (alt. po dovršetku luke u tom dijelu), kao pravnorelevantnom trenutku.“

Pod valjanim naslovom i načinom stjecanja vlasništva iz članka 1038. Pomorskog zakonika (Narodne novine, broj 17/94, 74/94 i 43/96) te iz članka 88. Zakona o pomorskom i vodnom dobru, lukama i pristaništima (Narodne novine, broj 19/74, 39/75, 17/77 i 18/81), smatra se stjecanje vlasništva na temelju odluke tijela koje je upravljalo pomorskim dobrom (članak 3. Uredbe o pomorskom i javnom dobru iz 1939.) ili nekog drugog tijela javne vlasti, a koje se dogodilo do 1961. godine.

Pod ovakvim stjecanjem ne podrazumijevaju se upisi prava vlasništva na nekretnini koja nije bila pomorsko dobro, ali je naknadno to postala npr. zahvaćanjem u granice luke zbog gradnje luke ili erozijom i sl.“

Ako se sužava granica pomorskog dobra, nekretnine koje prestaju biti pomorsko dobro postaju vlasništvo Republike Hrvatske.“

Sve odluke odnosno uredbe o utvrđivanju granice pomorskog dobra donesene do stupanja na snagu ovoga Zakona, a koje još nisu provedene u zemljišnim knjigama, zabilježiti će se u zemljišnim knjigama.

Članak 123.

Republika Hrvatska ovlaštena je na podnošenje tužbe radi naknade štete ili stjecanja bez osnove protiv osobe koja je gospodarski koristila pomorsko dobro bez koncesije, odobrenja, dozvole ili je svojim radnjama uzrokovala štetu. Ako je naknadno županija, općina ili grad na istom pomorskom dobru dodijelila koncesiju istoj ili drugoj osobi, to ne utječe na pravo Republike Hrvatske, kao nositelja vlasti na pomorskom dobru.“

Prijedlog Pravnog fakulteta Split

Članak 121. (bivši 118)

(1) Ako je /nekretnina na /pomorsko(m) dobr(u)o u trenutku stupanja na snagu ovoga Zakona upisan(a)o u zemljišnoj knjizi kao vlasništvo fizičke ili pravne osobe, koja ga je steklo na pravovaljani način, Republika Hrvatska će putem nadležnog državnog odvjetništva, pokrenut postupak izvlaštenja na toj nekretnini shodnom primjenom odredaba Zakona o izvlaštenju (Narodne novine, br.09/94, 35/94, 114/01, 79/06).

(2) U pogledu svih drugih stvarnih prava upisanih u zemljišnoj knjizi koja su fizičke ili pravne osobe stekle na pomorskom dobru u dobroj vjeri i na pravovaljani način, Republika Hrvatska će, putem nadležnog državnog odvjetništva, pokrenuti postupak brisanja tih stvarnih prava iz zemljišne knjige, a ukoliko nositelji tih stvarnih prava, nakon njihova brisanja iz zemljišne knjige, u roku od šest mjeseci ne zatraže koncesiju, tada se mogu u narednom roku od tri mjeseca obratiti Republici Hrvatskoj, putem nadležnog državnog odvjetništva, zahtjevom za naknadu štete.

(3) U slučaju da su pravne osobe iz članka 35. Zakona o pomorskom i vodnom dobru, lukama i pristaništima (Narodne novine br 19/74, 39/75,17/77 i 18/81) iskoristile pravo prvokupnje, kao i u slučaju da su druge pravne osobe od tih pravnih osoba kupile pravo korištenja objekata u luci, ti objekti danom stupanja na snagu ovoga Zakona postaju pomorsko dobro, a pravne osobe koje su zadnje imale pravovaljano pravo korištenja tih objekata, u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, mogu zatražiti od Republike Hrvatske naknadu tržišne vrijednosti objekata ili se u istom roku mogu odlučiti za prvenstvenu koncesiju na vrijeme koje pokriva pretvorena tržišna vrijednost objekata u koncesijsku naknadu, prema stanju na dan procjene.

(4) Svi bespravno sagrađeni objekti /građevine/ na pomorskom dobru do 15. veljače 1968. godine smatraju se legalnim te stupanjem na snagu ovoga Zakona postaju pomorsko dobro, a vlasnicima tih objekata /građevina/ pripada naknada tržišne vrijednosti tih objekata /građevina/ ukoliko je zatraže u roku od tri mjeseca, od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, ili se oni mogu odlučiti na prvenstvenu koncesiju na vrijeme koje pokriva pretvorena tržišna vrijednost objekata u koncesijsku naknadu, prema stanju na dan procjene.

(5) Sve bespravne građevine na pomorskom dobru izgrađene u razdoblju od 16. veljače 1968. godine do dana stupanja na snagu ovoga zakona postaju pripadnost pomorskog dobra, a njihovi vlasnici (?) držaoci i sl. nemaju pravo na naknadu štete za te objekte (građevine).

(6) Svi privezi za čamce sagrađeni bespravno od 24. svibnja 1974. godine do dana stupanja na snagu ovoga zakona postaju pripadnost pomorskog dobra.

Nadležni katastarski ured dužan je u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakon sve takove pristane, po službenoj dužnosti, ucrtati u katastarske operate, te elaborat s rješenjem dostaviti nadležnom zemljišnoknjižnom odjelu općinskog suda na provedbu, koji će, po službenoj dužnosti za njih u zemljišnoj knjizi učiniti vidljivim da se radi o pomorskom dobru.

Osobe koje su izgradile te priveze mogu u roku od tri mjeseca, nakon što ti objekti budu u zemljišnoj knjizi upisani kao pomorsko dobro, zatražiti prvenstvenu koncesiju za razdoblje od 5 godina. Po isteku roka od 5 godina, ili ako se ne zatraži prvenstvena koncesija,

takav objekt dati će se na upravljanje mjesno nadležnoj lučkoj upravi koja će ga dati u koncesiju.

(7) Sve pravne osobe, kao i njihovi pravni sljednici, kojima su bivše općine dale na korištenje pomorsko dobro a nisu postupile sukladno odredbama članka 1039. Pomorskog zakonika (Narodne novine, br.74/94) nemaju nikakva prava za naknadom ulaganja u pomorsko dobro niti imaju pravo odnošenja objekata /građevina/ sa pomorskog dobra.

(8) Pravne osobe nastale pretvorbom.....(ne spada u ovaj zakon!)

(9) Ako se na dan stupanja na snagu ovoga Zakon na pomorskom dobru nalazi neizgrađena nekretnina, a koja je u zemljišnim knjigama upisana kao vlasništvo fizičke ili pravne osobe, Republika Hrvatska putem nadležnog državnog odvjetništva može pokrenuti postupak brisanja upisanog vlasništva, s time da mora dokazati da upisani vlasnik vlasništvo nije stekao na pravovaljani način. Te postupke Republika Hrvatska dužna je pokrenuti u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Protekom roka od tri godine takve nekretnine mogu postati pomorsko dobro samo ukoliko ih nadležno tijelo u zakonom propisanom postupku utvrdi pomorskim dobrom. U takvom slučaju vlasniku pripada pravo na naknadu shodnom primjenom Zakona o izvlaštenju

(10) Zakon o izvlaštenju shodno se primjenjuje na sve nekretnine koje u trenutku određivanja granice pomorskog dobra prestaju biti u vlasničkom režimu.

(11) Granice pomorskog dobra određene prema odredbama Pomorskog zakonika i Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (Narodne novine, br. _____) i Uredbe o postupku utvrđivanja granice pomorskog dobra (Narodne novine, br. _____) ostaju na snazi.

(12) Postupci za određivanje granice pomorskog dobra započeti do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti će se prema odredbama Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (Narodne novine, br. _____) i Uredbe o postupku utvrđivanja granice pomorskog dobra (Narodne novine, br. _____).

(13) Svi nasipi nastali nasipavanjem mora, legalnim ili ilegalnim putem nakon stupanja na snagu Zakona o pomorskom i vodnom

dobru, lukama i pristaništima (Narodne novine, br.) ulaze u pravni režim pomorskog dobra.

Članak 124.

Ovlašćuje se Vlada Republike Hrvatske da donese sljedeće propise u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise:

- a) o utvrđivanju granice pomorskog dobra i granice lučkog područja
- b) o posebnim uvjetima i kriterijima te o načinu vrednovanja ponuda i razlozima za isključenje ponude
- c) o mjerilima za razvrstaj luka otvorenih za javni promet i luka posebne namjene
- d) o kriterijima za utvrđivanje broja, vrste i kapaciteta uređaja za prihvat i zbrinjavanje otpada s brodova.

Članak 125.

Ovlašćuje se ministar da u roku od godine dana od stupanja na snagu ovoga Zakona donese sljedeće propise:

- a) o načinu korištenja, evidentiranja i upisa u zemljišnu knjigu objekata nadgradnje iz članka 8. stavka 3. ovog Zakona
- b) o postupku evidentiranja i obilježavanja pomorskog dobra
- c) o postupku davanja koncesije za gospodarsko korištenje i kriterijima za određivanje visine naknade za koncesiju
- d) O sadržaju upisnika koncesija, načinu vođenja i uvida u upisnik
- e) o kriterijima, rasponima i vrstama sukladno kojima se za pojedinu vrstu objekta određuje naknada i postupak davanja odobrenja za korištenje i /ili gradnju objekata infrastrukture
- f) o djelatnostima za koje se može dati dozvola na pomorskom dobru , te postupku i naknadi za davanje iste
- g) o razvrstaju luka otvorenih za javni promet
- h) o kriterijima za određivanje lučkih pristojbi i o kriterijima i iznosima lučkih pristojbi za brodove koji obavljaju javni linijski pomorski promet
- i) o kriterijima i tehničko – tehnološkim uvjetima za obavljanje djelatnosti
- j) o postupku davanja koncesije za javne usluge na pomorskom dobru
- k) o kriterijima za određivanje pojedinog dijela luke, načinu plaćanja,

uvjetima korištenja i određivanju visine nakande uz suglasnost ministra nadležnog za prostorno uređenje

l) o djelatnostima za koje se može dati dozvola na lučkom području, te postupku i naknadi za davanje iste

Članak 126.

Do stupanja na snagu propisa donesenih na temelju ovlaštenja iz članka 124. i 125. ovoga Zakona ostaju na snazi, ukoliko nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona, sljedeći propisi:

1. **Pravilnik** o izmjeni pravilnika o kriterijima za određivanje namjene pojedinog dijela luke otvorene za javni promet županijskog i lokalnog značaja, način plaćanja veza, uvjete korištenja, te određivanja maksimalne visine naknade I raspodjele prihoda (NN 79/08)
2. **Pravilnik** o kriterijima za produženje roka trajanja koncesije (NN 112/07)
3. **Pravilnik** o kriterijima za određivanje namjene pojedinog dijela luke otvorene za javni promet županijskog i lokalnog značaja, način plaćanja veza, uvjete korištenja, te određivanja maksimalne visine naknade i raspodjele prihoda (NN 94/07, 79/08)
4. **Uredba** o razvrstaju luka otvorenih za javni promet i luka posebne namjene (NN 110/04, 82/07)
5. **Uredba** o uvjetima kojima moraju udovoljavati luke (NN 110/04)
6. **Uredba** o postupku utvrđivanja granice pomorskog dobra (NN 8/04, 82/05)
7. **Pravilnik** o evidentiranju i obilježavanju pomorskog dobra (NN 29/05)
8. Uredba o postupku davanja koncesije na pomorskom dobru (23/04, 101/04, 39/06, 63/08)
9. Uredba o postupku davanja koncesijskog odobrenja na pomorskom dobru (36/04, 63/08)

Članak 127.

Lučke uprave osnovane na temelju Zakona o morskim lukama (»Narodne novine«, br. 108/95. i 97/00.) i Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (Narodne novine br. 158/03,100/04, 141/06 i 38/09) nastavljaju s radom s pravima i obvezama propisanim ovim Zakonom.

Članak 128.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama (NN br. 158/03,100/04, 141/06 i 38/09)

Članak 129.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa:
Zagreb,.

OBRAZLOŽENJE ODREDBI

I OPĆE ODREDBE (članci 1. do 18.)

Općim odredbama utvrđeno je područje odnosno pitanja koja se Zakonom uređuju, te definiraju bitni pojmovi koji se koriste u daljnjem tekstu Zakona : pomorsko dobro, luke, način određivanja granice pomorskog dobra, uporaba pomorskog dobra, isključenje od opće uporabe, upravljanje pomorskim dobrom, sredstva za upravljanje pomorskim dobrom.

U člancima 1. i 2. određuju se područje koje se zakonom uređuje i područje koje se definira u zakonu.

U člancima 3., 4 i 5.

U članku 6. , 7. i 8.

U članku 9., 10. i 11. propisani su načini uporabe pomorskog dobra, razlikuje se opća i posebna uporaba pomorskog dobra te se iste obrazlažu. Uvodi se pojam odobrenja i dozvola, umjesto dosadašnje koncesije za posebnu upotrebu pomorskog dobra i koncesijskih odobrenja.

U članku 12. propisuje se mogućnost djelomičnog ili potpunog isključenja od uporabe ili korištenja pomorskog dobra za druge osobe, temeljem ugovora o koncesiji ili odobrenja i iznimka od isključenja.

U člancima 13. i 14. uređuje se upravljanje pomorskim dobrom, što upravljanje pomorskog dobra obuhvaća, propisuje se da RH putem jedinica regionalne i lokalne samouprave upravlja pomorskim dobrom sukladno godišnjem planu koju donose općinska /gradska vijeća uz prethodnu suglasnost župana .

U člancima 15., 16. propisano je što čini sredstva za upravljanje pomorskim dobrom te način raspodjele sredstava uplaćenih na ime koncesijske naknade.

U članku 17. određeno je da ukoliko se nešto izgradi na pomorskom dobru bez ugovora o koncesiji odnosno odobrenja, isto će se na trošak osobe koja to izgradi morati vratiti u prijašnje stanje.

U članku 18. propisuje se način izvlaštenja nekretnine radi proširenja granice pomorskog dobra u interesu Republike Hrvatske te način evidentiranja pomorskog dobra.

II. NAČINI POSEBNE UPORABE POMORSKOG DOBRA IZVAN LUKA (članci 19. do 47.)

Ovim odredbama definiran je pojam koncesije na pomorskom dobru, razlučene su vrste koncesija na pomorskom dobru, pripreme radnje u postupku davanja koncesije, nadležnost i rokovi za davanje koncesije,

uvjeti za dobivanje koncesije, načini raskida ugovora o koncesiji, te se definira odobrenje za posebnu upotrebu pomorskog dobra i dozvola za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru.

Cjelokupna glava Zakona usklađena je sa odredbama Zakona o koncesijama, te tako ostavlja mogućnost davanja 3 vrste koncesija, uzimajući u obzir postavke navedenog Zakona o koncesijama, ali uvažavajući i specifičnosti korištenja pomorskog dobra.

Potrebno je ovdje istaknuti kako je gradnja infrastrukture na pomorskom dobru, te gradnja građevina kojima nije za cilj obavljanje djelatnosti radi stjecanja dobiti razdvojena od sustava koncesija, te podvedena pod odobrenja, dok se obavljanje djelatnosti kojima se ne ograničava opća uporaba daje u postupku dozvola.

Na ovako predložen način posebne uporabe pomorskog dobra razgraničava se sustav koncesija kao transparentni sustav za gradnju i obavljanje gospodarskih djelatnosti na pomorskom dobru na temelju natječaja, od sustava gradnje infrastrukture i dozvola za obavljanje djelatnosti.

U članku 19. definiran je pojam koncesije na pomorskom dobru, te navedene vrste koncesije: koncesija za gospodarsko korištenje općeg dobra, koncesija za javne usluge i koncesija za javne radove u smislu a čime je ovaj Zakon usklađen sa Zakonom o koncesijama.

U članku 20. i 21. određuje se postupak prije davanja koncesije koji se sastoji od pripremnih radnji propisanih Zakonom o koncesijama i posebnim propisima i od obavijesti o namjeri davanja koncesije kojima se ovaj Zakon uskladio sa Zakonom o koncesijama ali i uveo neke nove uvjete koje mora sadržavati navedena obavijest a koji su specifični za područje koncesija na pomorskom dobru.

U članku 22. i 23. propisano je tko, na koje vrijeme i pod kojim uvjetima može dati koncesiju na pomorskim dobrom.

U članku 24. određeno je da se rok trajanja koncesije može produžiti samo pod uvjetima i na način određen Zakonom o koncesijama.

Člancima 25., 26. i 27. propisano je da se ponude dostavljaju na način propisan Zakonom o koncesijama , propisan je sadržaj ponude i uvjeti koje ponuditelj mora zadovoljavati .

U članku 28., 29. i 30. određeno je da je odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja upravni akt koji donosi davatelj koncesije a temelji se na mišljenju Stručnog povjerenstva za koncesije , te je propisan sadržaj odluke i rok za sklapanje ugovora o koncesiji za javne radove koji ne može biti duži od dvije godine.

Ugovor o koncesiji može se sklopiti kada odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja postane konačna odnosno kada istekne rok za izjavljivanje žalbe ili donošenjem nadležnog tijela o žalbi.

Sklapanjem ugovora o koncesiji stječu se prava i obveze na temelju koncesije.

U članku 31. za postupak poništenja davanja koncesije nakon isteka roka za dostavu ponuda upućuje se na primjenu odredaba Zakona o koncesijama.

Člankom 32. odredbe o sporednim djelatnostima manjeg opsega iz područja usluga zadržane su iz važećeg Zakona i u prvom redu se odnose na uslužne djelatnosti koje služe radi boljeg iskorištavanja koncesije, odnosno radi postizanja lepeze usluga u lukama nautičkog turizma i time razvoja same luke kako bi bila konkurentna na tržištu nautičkih usluga i interesantna nautičarima.

Člankom 33. propisana je novina da koncesiju u zaštićenom dijelovima prirode daje županijska skupština.

Člankom 34. propisana je novina da se početna visina koncesijske naknade određuje polazeći od gospodarske opravdanosti, odnosno profitabilnosti uporabe pomorskog dobra koja se dokazuje studijom gospodarske opravdanosti, procijenjenom stupnju ugroženosti prirode, ljudskog okoliša i zdravlja ljudi te zaštite interesa i sigurnosti Republike Hrvatske.

U člancima 35., 36., 37., 38., 39. propisani su načini prestanka koncesije te uvjeti koji se trebaju ispuniti za pojedini način prestanka koncesije. Novina je da ugovor mora sadržavati odredbu da davatelj koncesije jednostranom izjavom raskine ugovor ukoliko Hrvatski sabor odredi da je to od javnog interesa, te su izrijeком navedeni razlozi za jednostranim raskidom ugovora .

Članak 40., 41., 42., 43., 44. i 45. određuje zalog način nastanka založnog prava , uvjeti sklapanja založnog prava, stjecanje, prestanak založnog prava, obvezu upisa založnog prava u upisnik koncesija, uvjeti za prijenos koncesija nad kojom je dan zalog na drugu osobu

Članak 46. upućuje na odredbe Zakona o koncesijama radi pravne zaštite u postupku davanja koncesije.

U članku 47. uvodi se novina da je koncesionar dužan zatražiti izvadak iz upisnika prije uplate prve naknade za koncesiju.

U članku 48. i 49. propisani su slučajevi kada se stječe odobrenje na pomorskom dobru. Pojam odobrenja je novina, a daje se za slučajeve za koje se po važećem Zakonu daje koncesija za posebnu upotrebu.

U članku 50. uvodi se pojam dozvole za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru. Dozvola se daje za obavljanje djelatnosti na morskoj obali koje obavljanje ne isključuje niti ograničuje opću upotrebu pomorskog dobra u skladu sa godišnjim planom, a za navedene djelatnosti po važećem Zakonu izdaje se koncesijsko odobrenje.

III. LUKE (članci 51. do 93.) sadrži odredbe o lukama, njihovom razvrstaj s obzirom na ukupni gospodarski značaj za republiku Hrvatsku, vrste djelatnosti i osnivače.

U člancima 51., 52., 53., 54. i 55. razvrstavaju se luke prema namjeni, prema veličini i značaju, te propisuju mjerila za razvrstaj luka. Odredbe su preuzete iz važećeg Zakona.

Članci 56. do 76. odnose se na luke otvorene za javni promet od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatske, te se dolje navodi novine.

Vezano za lučko područje, prenesene su odredbe iz važećeg Zakona, ali je dodana odredba prema kojoj je osnivač ovlašten i dalje upravljati lučkim područje u slučaju promjene namjene lučkog područja. (članak 56.)

Odredbe o lučkoj upravi također su preuzete iz važećeg Zakona (članci 57., 58. i 59.).

Odredbe o tijelima lučke uprave najvećim dijelom su preuzete iz važećeg Zakona. Dodana je odredba kojom se onemogućava predstavniku koncesionara sudjelovanje u radu upravnog vijeća ukoliko se raspravljaju točke u kojima ima izravnih ili neizravnih osobnih interesa (članak 60., 61., 62., 63., 64., 65., 66.).

Ravnatelju lučke uprave dano je pravo i obveza za izdavanje dozvola za obavljanje lučkih i ostalih gospodarskih djelatnosti (članak 67.).

Odredbe o savjetu za luku preuzete su iz važećeg zakona (članak 68.).

Prihodi lučkih uprava te na što se ista mogu trošiti navedeni su u članku 69. i 70.

Lučke tarife u lukama otvorenim za javni promet , te od čega se iste sastoje , za što koja pristojba plaća , tko ih donosi određeno je člancima 71. i 72.

Vrste lučkih i ostalih djelatnosti u lukama otvorenim za javni promet (članak 73.)

Koncesije koje se mogu dati na lučkom području i rok na koji se koncesije mogu dati te tko ih daje propisano je člancima 71. i 72.

Umjesto koncesije za obavljanje lučkih djelatnosti koja zahtijeva korištenje postojećih i / ili gradnju novih građevina i drugih objekata podgradnje i nadgradnje na lučkom području uvodi se pojam dozvole koja se može dati na rok do 10 godina , a djelatnosti za koje se može dati dozvola posebnim propisom propisuje ministar (članak 73).

Člancima 77. do 84. odnose se na luke otvorene za javni promet županijskog i lokalnog značaja, te se dolje navodi novine.

Skupština županije utvrđuje broj lučkih uprava, te lučka područja kojim upravljaju i radi upravljanja osnivaju lučku upravu (članak 77.).

Definirano je lučko područje, njegova podjela na komunalni, operativni i nautički dio te je propisano da će kriterije za određivanje namjene pojedinog dijela luke, način plaćanja, uvjete korištenja te određivanje visine naknada propisati ministar uz suglasnost ministar nadležnog za prostorno uređenje(članak 78.).

Odluku o utvrđivanju lučkog područja donosi županijska skupština na prijedlog lučke uprave , nakon što na snimak postojećeg stanja ishodi potvrdu nadležnog upravnog tijela da je isto u skladu s prostornim planom koji je u primjeni na tom području ili da je obala izgrađena prije 1. veljače 1968. uz prethodnu suglasnost lučke kapetanije. Na temelju odluke osnivača, lučka uprava podnosi zahtjev za ishođenje lokacijske dozvole i poduzima radnje za evidentiranje lučkog područja kao pomorskog dobra.(članak 79.).

Imenovanje članova upravnog vijeća lučke uprave je izmijenjeno na način da dva člana i predsjednika u ime osnivača imenuje župan, jednog člana imenuje ministar iz redova lučke kapetanije a jednog imenuju načelnici i gradonačelnici na čijem području su luke kojima upravlja lučka uprava. Upravno vijeće donosi godišnji plan rada i razvoja luke koji obuhvaća i financijski plan s obvezom usmjeravanja najmanje 30% uprihođenih sredstava na lučko područje gdje je prihod nastao, kao i izvještaj o radu i izvještaje o izvršenju godišnjeg programa plana rada i razvoja luke (članak 80.).

Uvodi se mogućnost da lučka uprava može pružati usluge i obavljati lučke djelatnosti ako ne postoji gospodarski interes za obavljanje istih (članak 81).

Članci 85. do 89. sadrže odredbe o lukama posebne namjene. U odnosu prema važećem Zakonu, jasnije je određen razvrstaj luka prema djelatnostima (članak 85.), te se detaljnije uređuje osnivanje i upravljanje vojnim lukama (članak 86.).

U ovom dijelu novina je da se luka posebne namjene osniva ugovorom o koncesiji, dok je važeći zakon propisivao da se ista osniva odlukom o koncesiji (članak 88.).

Člancima 90. do 93. uređuje se red u lukama. U ovom dijelu uvodi se dužnost svih plovni objekata na plaćanje pristojbe za prihvata i zbrinjavanje otpada. Pristojba se sastoji od stalnog i promjenjivog dijela, stalni plaća svaki plovni objekt, osim ribarskih brodova i brodice, te brodice za sport i razonodu i jahti, prilikom svakog uplovljavanja, a promjenjivi se određuje u odnosu na stvarno predanu vrstu i količinu otpada. Iznimke se propisuju za plovne objekte u javnom obalnom linijskom pomorskom prijevozu, koji pristojbu plaćaju u samo jednoj od luka ticanja temeljem ugovora s nadležnom lučkom

upravom, te za plovne objekte koji imaju zaključen ugovor o stalnom vezu, koji naknadu plaćaju uz naknadu o stalnom vezu.

IV. RED NA POMORSKOM DOBRU (članci 94. do 100.) u ovom dijelu izbačena je odredba kojom je određeno da zahtjevu za izdavanje građevne dozvole investitor građevine koja se gradi na području pomorskog dobra dužan je priložiti potvrdu teritorijalno nadležne lučke kapetanije o usklađenosti glavnog projekta s uvjetima za gradnju na pomorskom dobru.

V. UPRAVNI I INSPEKCIJSKI NADZOR (članci 101. do 111.)

Novine u odnosu na postojeći Zakon je uvođenje komunalnih redara koji će obavljati nadzor nad izvršavanjem dozvola za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru i poslove nadzora nad općom upotrebom pomorskog dobra te da žalba protiv rješenja donesenih na temelju zakona ne odgađa izvršenje rješenja.

VI. PREKRŠAJI (članci 113. do 120.)